

האט אים אן געהייבן צו קירינען און עס האט געדויערט שיינע
 עטליכע טעג ביז דער ר' יאסעל האט אן געהייבן צו זיך צו קומען :
 דאך אבער דער וויילע איז מען פון דער פאסילקע וואס איז
 דארטין געהאנגען אויף דעם זאטעל אין אשאקווא איז מען דער
 באנגען דעם באנגען געהיימען ראמאן פון ויער מאכטער מיט דעם
 שניאור יאסערזעט און האבן עס מיט פרייען איינגעוואלינט דען
 וואס טוט מען ניט אום איינע איינציגע מאכטער דאס לעפען
 צו ערהאלטען :

עס וואר אין דעם זעלבנען טאג געשיקט געווארען נאך
 דעם זאמערזעט און אין דעם זעלבנען אנווענד פון דינעם טאג
 איז געמאכט געווארען איין פארטייליגער תנאים און אונזער הרצה
 איז געווארען פריש און געזונד און אין עטליכע וואכען וואר
 דיא הויכצייט דער יאסעל צירעס וואר נאנץ ארענטליך בעלוינט
 דער אדם קאספער איז געווארען בייא זיין אשאפער דעם
 פערד האט מען גענערט וויער ניט פל זמן ער האט געלעבט
 און מען האט קיין מלאכה געטאן מיט אים ביז זיינעם
 לעצטען טאג :

דער פלעט אויף שבת

מאת אמ"ד.

ווילנא

בדפוס האלמנה והאחים ראם

שנת תרל"ב לט"ק

ДЕРЬ ПЛЕТЬ АУФЪ ШАБАСЬ.

т. е.

Расказъ объ одномъ нищемъ.
 Сочиненіе А. М. Дика.

ВИЛЬНА.

Въ типографіи *Вдовы и братьевъ Ром.м.*
 На Жмудскомъ переулкѣ въ собственныхъ
 домахъ подѣ № № 327 и 328.

1872.

דער פֿלעט *

1.

שוין פון שיינע עטליכע הונדערט יאר וואר דיא שטאט
קעץ (**) העכסט באריהט אין דער אידעשע וועלט דורך איהרע
גרויסע רבנים . אונ צוא גלייך בעריהט מיט איהרע אידעשע
געמיינדע . דען וויא ווארען העכסט פרוקע מענשען אונ גאט
ערנעבענע לייטע . איבערהויפט האבין וויא זיך אויס גיצייכנט
מיט ווייער ליבע צוא תורה :

דינע שטאט קעץ ליגט אין לאטהרינגען . אכטצעהן מייל
פון שטראבורג . פאר דרייא הונדערט יאר צוריק האט זיא
געהערט צו מייצלענד אונ איז געשטאנען אונטער די הערשאפט
פון איין בישוף וואש וואר איין פרוקער הער אונ ווייער גירעכטליך
גענין דיא יודין . נון האט זיך געמאכט דאס אין יענער צייט
אזוי וויא ארום הנגפה אין דעם יאר טויזנד פינף הונדערט .
איז גיקומען קיין קעץ פרייטיג פאר גאכט אינגער מאן פון
אייר פיר אונ צוואנציג אנגעטאן אין אליינענטען לייבשטערדאן
(קאפטען) מיט אליינענטען קלויסיק אויף דיא פלייצעס . איז
ארויף אויף דעם שול הויף אונ האט געבעטן דארט בייא דעם אונטער
שקש איין פלעט אויףשבת . דר שקש האט אים דר זעהן אונ האט אים
באלד דרקאנט פראיין בר ארון ארגדן אונ האט אים זייער שטארק
בעדויערט

(* דער גאמען פלעט איזט איין פערטרייזער ווארט אונ
קומט ארויס פון דעם ווארט בילעט :

(**) דינע שטאדט האט פון דעם יאר (1551) געהערט
צוא פראנקרייך ביז (1871) איזונד צו פרייסן :

Дозволено цензурою 8 августа 1872 г. Вильна.

1500

בערועערט וואש ער איזט ניקומען צו שפעט ווי ליבער פריינד
האט ער צוא אים גיוואנט עש מוט מיר ליד וואש איר זייט
געקומען שוין נאך אלעמען אדך האב שוין דיא בעסטע פלעטין
אויס גיטליט אלזוי מוזט איר מיט ליב אן נעמען אפלעט צו
אינעם געמיינעם מענשין . אונ דאש אויף אחזכי השער
(הנמערין שטארט) דאס מאכט מיר גאנץ ווייניג אויס האט
אויס דער יונגער מאן געענטפערט ביא מיר ווען אלע אידען
גלייך איך מיינ נור צו עסען שבת דרייא סעודות עס מאג
זיין ברויט מיט הערניג אונ קרויש מאכין . אונ דאס געפינט
מען בייא יעדען יודין ווען אזוי האט זיך דער שמש אפגערופן
מאכט זע קיין שיהות דען עס איזט אמהלך ביו אהין . אונ
ווען איר וועט קומען צוא שפעט וועט מען אויף דארט אויף
גיט וועלען אן נעמען ווייל יענער וועט זאגן ער האט זיך אויף
אויף גיט געריכט דער יונגער מאן האט צוא גענומען דעם
פלעט אויף וועלכין עס וואר געשריבן דער נאמען פון דעם
בעל הבית אונ דער נאמען פון דעם ארט וואו יענער וואונט .
יענער האט גיהייסן ר' מרדכי דער מרעדלער (חויחע אדער
טאנדעמניק) . אונ איזט זיך אנוועק געגאנגען ויער שפארקע
(ניך) אונ האט פאספייט ארויס צוא גיין פון שטאט מיט
אפאר מינוטין פריהער בעפאר מען האט צוא געשלאסען דעם
טויער . דען מען וואר דאן ארויסער פסטאנג געווען אונ וואר
מיט גענומען וואלען ארום גענומען . אונ אלס ער איזט געקומען
אין דער געסיל וואו יענער האט גיוואונט האט ער געהאט גינג
צוא שטרייטן מיט פיל הינט דען זיא וואר בעוואונט מיט
קריסטין וואש ווארין פליישער (קצבים) אונ איזט אריין צוא
דעם מרדכי אין שטוב מיט אהאלבע שטונדע פאר ליכט בענצין :

דיא ערסטע פערזון וואט האט אים דארט דער געהען
וואר דיא דינסט מאד זיא וואר נאך בעשעפטיגט מיט פיש
קאכין . אונ זיא היט אים ויער אונפריידליך אויפגענומן .
בורא

ברואי אפלעט האט זיא זיך אפ גערופן צוא אים גייט אייך
געזונטער הייט מיר קענען אייך גיט אנגעהמען אזוי שפעט .
דען מיר האבין זיך גיט געריכט אויף אפלעט . אונ צווייטונט
האבין מיר גיהאט אפלעט ערסט פאר אכטאגין . דער שמש
וועט האבין פון מיר העמס קאפ דער פאר וויא האט ער עס קיין
לב צו טרייבן אייך אז אהער אזוי שפעט . עס איזט מיר אוואונד
דאש דיא הינט וואש ווען שוין לזוי געבוירען האבין אייך
גיט צוא ריטין . אונ דאהער ליבע שוועסטער האט ער זיך אפ
גרופן צואיר טרייבט מיר גיט צוריק דען איך פירכטע מיר פאר
דיא הינט איך וועל בייא אייך גיט עסען נור קרויש הערין .
אונ פאר בריינגן דיען הייליגן טאג צו ווישן אידין :

אין דעם אפער איזט אריין ניקומען פון דער צווייטע
שטוב אשיינעס ביידען פון איאר אכטצעהען . האלב גענטקליידעט
דען זיא האט געהאלטן אין מיטן צוואגין זיך אונ האט גפרענט
וואס איזט דא פאר אלארעם וואש זאך זיין האט זיא איר גענטפערט
דוא זעהעסט גיט מיר האבין ברוך השם אויף דיעם שבת אויף
איין אויגניבעטענעם גאכט . אפלעט נון ווילסט דוא אים ארויס
טרייבען האט זיא זיך אפגירופען מיט גרויס צארני אי שפרה
וועסט דוא האלטן מויל צו גיט דוא האסט מורא דאש עש וועט
פאר דיר בלייבן ווייניג גיט בעט גאט דאש איך זאל עש דעם
פאטער דער ציידן וועט ער דיר מאכין דיא באקען העכער פאר
דיא גאנע . וואש הערט איר ר' קרוב האט זיא גיוואנט צו דעם
יונגען מאן איר זייט בייא אונז איין גוטער גאכט . עש וועט
זיין גינג פאר אלעמען אונ עשוועט נאך בלייבען :

באלד דארזיף האט זיא אים אריין דער לאנגט אסעדניצע
מיט ווארעטע וואכער ארום צו וואסן זיך אונ זאקאס . באהער
אנומע שאר קאווע . אונ ער האט ארויס גנומען פון ווינעם
ראנצעלעל זיינע שבתדיקע קליידער אונ האט זיך ויער שוין
אנגיטאן אונ האט זיך גוועזט זאגן שיר השירים צוואר שטילערהיים

דאך זייער ויס און גישמאק. דאש אלע הויזליימע זעלבסט
 דיא שפרה דיא דינסט. האבין זיך פארנעסן צו ענדען זייער
 ארבייט און האבין זיך אפנישטעלט אים צו הערין. דען זייא
 ווארין פון זיינע זיסע זעלייגען און פון זיינער וילבער ריינע
 שפראכע בעצויבערשט וויא פון וואונדער קליינגע פון איינער
 בעסערין וועלט. און דער צו נאך האבין זייא זיך ניט געקענט
 אפסקיין פון זיינער געטליכע גישמאלט. און וואלטען פאר גווייס
 דעם שבת ניט בעענדערט ווען דער מרדכי אליין וואלט ניט
 אן גיקומען דארזיך :

דזיער פראווער מאן. איז גיקומען מיט אשווערין פאק
 אלטע זאכען. גאנץ ערמדרעט. האט עש אפגליינט אין איינעם
 אלקיר וואש ער האט גיהאט בייא זיך אין פארהויז. האט זיך
 דארט אויך ארום גיוואשען. זיך איבער גיטאן און איז אריין
 צוא זיך אין שטוב. און וואר אויך ניט ווייגיגער אלס זיינע
 הויזליימע גיווארין בעצויבערשט פון דעם הייליגען געזאנג און
 האט זייא גיפרענט ווער איז דארט אפלטע האט זיך דיא
 מאכטער אפגירופן. נון פרייעט עם מיה האט ער גיוואנט דאש מיר
 האבין בעקומען אמאל עפעס איין אורח הגון (דאש הייסט עפעס
 ארעקטן נאכט) און איז אריין אין דעם צווייטען צימר אום צוגעבין
 אים שלום. און וואר וויא געבלענדעט פון זיין הייליגן און
 געמליגען אויסוועהן. באלד דארזיך וואר גיבענצט ליכט. און
 עש ווארין איגיזונדען זייער פיל לייכטער. לוסטרעם און
 לאמפן וויא שמערין אין הימל. דיא חלה וואר צוא גידעקט
 מיט איינעם טייערין גאלד גישטריקמענעם קידוש מיש טיף. און
 האט געשימערט (געבליצט). וויא דיא טראפענס פון דעם טויא
 וואש האט אמאל בעדעקט דעם מן. און קוים האט דער וונגער
 סאן בעענדעט זיין שיר השירים זייען אגיקומען אצעהען צוועלף
 אינדערף וואש האבין גיוואנט אין דזיער נאכבארשאפט אים
 מקבל שבת צו זיין מיט אמנין. און דער מרדכי וואס האט שוין
 גיוואוסט

גיוואוסט דאש זיין אורח האט זיין זייער שיינעם קול גניגה האט ער
 אים מקבל גיטען מקבל שבת צוא זיין. און אויך מעריב צוא
 דאוונען. און דער נאורח האט עש גיטאן מיט פריידען :
 און דזיע קליינע געמיינדע האבין גיהערט אין דזיען פרייטיג צו
 נאכט אזוינס וואש זייא האבין עם אין זייער לעבין נאך גיט
 גיהערט. ער האט ערוארעכט זייער הארץ. און זייערע
 זיילן איינגעווינט אין נאטעס ארעם און אלס ער האט מיט זיינעם
 ריינעם מויל אויס געשפראכין דיא ווערטער וטהר לבנו לעבדה
 באקת האבין זיך זייערע געמיטהער אזוי הויך צום הימל
 געהייבין און אזוי ווייט דאש עם וואר זייא שוין זייער שווער
 דעם וועג צוא דער ערך ווידער צוא געפינען. נון פערשטייט
 זיך שוין דאש ועדער פון זייא האט אים דער נאך אנגעקוקט
 גאר מיט אנדערע אויגין. און האבין בייא זיך אליין געפרענט
 צוא וואש זאל דארפין אזוי אפענש זיך אומשלעפין איבער דער
 וועלט פלעטין געהפן. ער האט דאך געקענט זיין איין גרויסער
 חזן אין דער גרעסטע קהלה. און פאר געוויס איז ער דאך
 אלמן אויך :

2.

(איין עטוואש פון דעם מרדכי טרעדלער)

דזיער מרדכי טרעדלער וואר דאן אפן תמישים. פון
 גאנץ שיינעם אויס זעהען. אונאנץ שיינער יודע ספר און איין נאמט
 גיפירקטעסער מאן. און האט זיך גאנץ ערליך גענרשט פון
 טרעדלערייא. דאש הייסט פון דעם האנדעל מיט אלטע קליידר.
 ער וואר דאן איין אלמן. און האט זיך געשלאסן קיין נוייב צוא
 געהמען ביז ער וועט אויס געבין זיינע דרייא מיידלעך וואש
 זיילע פרויא האט אים גלאזין. און כל זמן זיינע אלטע מוטער
 וועט לעבין איינע גרייזן פון עטליכע און זיבעציג יאר. דען
 ער האט גיפירקטעט דאש איינע צווייטע פרויא וועט איד גיט

כ' אר

נהג

מקדש שם שמים גיווען דורך זיינע גרויסע ערליכקייטן . דען וואש
 ער פלעגט נור צו גיפנען פריגענעס אין די מאשען פון די
 אלטע זאכן אדער אויס מאדעשע זאכן וואש ער פלעגט צו
 קויפען פון קריסטליכע הערען און דאסען פלעגט ער עס אפגעבן
 צוריק . און איין מאל האט זיך געטראפען דאש ער האט
 גיפנען אין איינעם אלטן מאנטעל פון דעם בישוף זעלבסט איינע
 פייערע דאזע (טאבאקירקע) וואש וואר גינעצט מיט פייערע
 בורלאגטן וואש וואר ווערט אייניגע הונדערט דאמטען האט
 ער עס פארלד אפגיטראגן צו אים און איז גינארין זייער
 פקיד דורך דעם פייא אים . דאש דער מעצער קהל פלעגן דורך
 אים פאר ריכטען און פועלען פכה ופקה טובות פייא דעם בישוף
 וואש דיא שטאט האט צו אים גיהערט . און אלס מען פלעגט
 וועלן אים לוינען דער פאר פלעגט ער אלץ צו זאגן בין איד
 ווערש וואש דער פאר נעט סוף שוין גאט אליין אן אייד לוינן :
 דען ער בלייבט קיינעם גיט שולדיג און אזוי וואר עש ווירקליך
 גישעהען . וויא מיר וועלן דא ווייטער דערציילען :

idealization פרייטיג צו גאכט

איין גיוויסער אראבער (זאגט אונזער גמרא) האט גיוואגט
 צו איינעם גיוויסען תנא רבה בר בר חנה קום איד וועל דיר
 ווייזען וואו עש קומען צו זאמען דער הימל מיט דיא ערד .
 און איד וועל דיר מיינע לעזערין זאגן קום איד וועל דיר ווייזען
 וואו עש קומען צו זאמען עולם הזה מיט עולם הבא . און דאש
 אונט דער פרייטיג צו גאכט פייא איינעם פראצענוישען אידען
 דאש הייסט פון גימיינער קלאסע . עש איזט דאן אין שטוב
 ציכטיג און ליכטיג . אלע הויז ליימע זויפער און ריין די בעטען
 פאר בעט . דיא מישען גידעקט . אלע פרייא פון ארבייט און פון
 זארגן : מען שפרעכט גיט שוין מעהר פון איירדישע גישעפטן

נורג בכוד זיין . זיינע עלטערע מאכטער וואר עש דיא וואש
 האט אנגישריטן אן דער דינסט מאד אלס דער יונגער מאן איזט
 אריין אין שטוב . זיא האט גיהייסן **בת שבע** זיא וואר דאן
 ארט אכטצעהען יאר . און וואר דיא ווירטין אין הויזע . זיא
 וואר זייער שייין . זייער קלוג . און ערצויגן אין גאטעס פורכט .
 און וואר אלזוי דיא פריידע און דיא האפענונג פון איהרעם פאטער .
 און האט צו גיזעהען איהר עלטער מוטער וואש וואר שוין האלב
 בלינד מיט דער גרעסטע צערטליכקייט . און דער צווא נאך
 פלעגט זיא זיין בעהינדליך דעם פאטער אין זיין ארעמען
 גישעפט . דען זיא פלעגט דיא אלטע קליידער צו רייניגען .
 פון ריכטן און אויס פלעטען . און זייער שייין צו זאמען לייגן . און
 אויך צו פערקויפען צווא דיא קנים וואש פלעגן קומען אין
 שטוב . דער פייא האט זיא אויך פאר זארגט אקליינעם גארטן
 וואש האט גיהערט צו זייער וואונג . און אכטונג נעבן אויף
 איהרע צווייא קליינע שוועסטער וואש ווארען איר בעהינדליך ביי
 דער ארבייט . און אלס דער פאטער האט אנגיהייבן צווא
 דינגען מכה אשדוף פאר איר . פלעגט זיא אים כאכען גרויסע
 און גירעכטע איין ווענדונגען אין דעם גיין ליבער פאטער
 פלעגט זיא אים צווא זאגן מיר קענען דער פון גיט דינגען ביי
 מיין אינגערע שוועסטער נעט שוין ווערין ווייניגסטענס אזוי ארט
 דאש זיא זאל דיר קענען שוין זיין אזוי אטמיצע אין דינסט גשעפט ווא
 איד בין דיר געצט . זאנסט וועט דאש הויז אונזערע אין גאנצן
 אונטער גיין און דער פאטער פלעגט דער פייא פארלירען אפאר
 גרויסע טרערין און פלעגט ווערען פארשוויגען דער פון אויף
 טמליכע קאנאמע . לבר דעם וואר נאך אביסעל איינגלעך אין
 האנד אום עש אים צווא פירען . און מען האט גיהאפט אויף
 בעסערע צייטען . און דווער מאן האט גיהאט וויא צווא
 זאגן יונג אורזאכע צו האפן דארט . דען ער וואר איין העכסט
 גירעכטער פרומער מאן און האט שוין מעהר וויא איין מאל
 מקדש

his honesty

גור פון היסעלשע * קען גרויסט פריינדליך דיא בעזענענדע
 איינגעלען (מיט דעם שלום עליכם) און מען נעמט ארויף פבזיכל דעם
 רבונן של עולם זעלבסט אין דיא פערזוין פון איינעם ערליכען
 אָרעם מאן *) וואש מען נעמט אים אויף שבת * אונ דער צוא
 נאך ווינקט איין נוסער כאַלצייט * נוסע פיש זופ * צימעס אונ
 בראטן אונ אויף אַנומע נקאו וויין * אונ דער בייא זמירות
 גיוונגן * הורה גיואנט * אַ קיין באל פון דעם גרעסטען רייכען *
 קען זיך צו דיזעם אַנווענד גלייכען * אונ אזוי וואר עש בייא דעם
 מרדכי דעם טרעדלר * עש וואר גיואנט דער שלום עליכם מיט
 גרויס אַנדאכט (התלהבות) * אונ דער נאך האבן דיא צווייא
 קליינע מיידען גיוונגען דאש אלטע ליד הייליג הייליג הייליג
 ביות דוא ישראל * ליר גלייכט גיט אָרום אונ ישמעאר * ריין אַיזם
 דיין גלויבן * ער אַיזם ליר גיקומען פון אויבען * דיין גאט אַיזם
 דער איינער * אונ ווייטער אַיזם קיינער * אונ עש וואר דארויף
 גיענטפערט שמע ישראל ה' אלהינו ה' אָהר * אונ אזוי ווייטער *
 מיט מירוש האט מען מכבד גיווען דעם יונגען מאן אונ מען וואר פון
 דעם קדוש גיט וויינער צו פרידען וויא פון זיינעם דאוונען * אונ עש
 וואר אים גיגעבן דער ערסטער פלאץ פון דעם בעל הבית *
 אונ דיא טאכטער וואש האט אים גימילט דיא חלקים האט
 אים דער לאנגט פריהער פאר אלעם דעם פסטען חלק אַקאפ
 פון אַנדווסען זעהט וואש וואר גיקאכט נאך דאמאליגער באַדע
 מיט זאָרען * מיט ראַויגען אונ מיט קרעפעלעך * אונ דאש וואר
 אין זענער צייט גיהאלטען פאר איין עהרען טייל וואש פקענט
 פאר גיליינט ווערין גור פאר דעם ווירט אליין * אָדער פאר איין
 הויכען גאסט * זיענעדיג בייא טיש האט דער מרדכי גיבעטן

NS

(* אונזערע חכמים זאגן דאש גאט ברוך הוא אליין
 קומט אריין אין שמוע מיט דעם אָרעם מאן דען דער פסוק
 זאנט והוא געבוד ריבון אָביון * אונ ווידער זאנט דער פסוק
 מלכה ה' חונן דל :

דעם יונגען מאן דאש ער זאל זאגן הורה * האט ער אים גיואנט
 הורה * אונ דער נאך האט ער אים גיפרענט ווער ער אַיזם אונ וואכ
 אַיזם ויין ציל איך בין איין אָרעכער למדן * אונ גייא מיר לערנען
 פון איינע ישיבה אין דער אַנדערע * ביו איך וועל אליין איין
 ראש ישיבה ווערין ווען גאט וועט וועלין * דען הורה אַיזם דיא
 בעסטע סוהרה * אונ איך מיין פריינד האט זיך אַפגורופען דער
 מרדכי איך האב עש אַמאל אויך אזוי גידיינקט אונ מיין פאטער
 זכרונו לברכה האט גוואלט מאכען פון מיר וואש איר דייןקט עשוואל
 ווערין פון אייך * דען ער וואר אַנדווסער למדן איך האב נאך
 זיינעם אַנשריבענעם ספר וואש ער האט גימאכט אויף השבועות *
 עש אַיזם אָפער דער פון גיט גיווארין * דען עש וואר דאן
 גרויסע צרות אונ גרות אויף אידען דארט אין פראנקרייך דען
 איך בין איין גיבאָהרענער אים טראאים וואש אַיזם אין פראנקרייך *
 האט מען אינו אלס איך וואר נאך גאר אַקינד פון דארט ארויס
 גיטרופען אונ מיר זיען גיקומען הויל אונ גאקעט קיין ברויסעל
 דיא הויפט שטאט פון בעלגען * אונ האבן אינו דארט קימירליך
 גילעבט * דען עש וואר דאן בייזע צייטען אונ בייא אלעם
 דעם האט מיין פאטער מיט מיר אלע טאג אייניגע שטונדען
 גילערניט * אונ איך וואר דער צוא גאַנץ פלייסגי * ער האט
 אָפער דארט גיט כאַרף ימים גיווען ער אַיזם מיר אַפ גישטאַרפן
 אין מינעם צעהענטען יאר * אונ בין גיבליבן אלזוי איין
 עלענדער יהום * דער צו נאך וואר דארט קיין תלמיד הורה קיין
 ישיבה האט מען מיר אַפגיגעבן צוא איינעם יודען וואש וואר
 אַטערדקער דאש איך זאל בייא אים זויבערען דיא אַקטע
 קליידער * אונ ער האט מיר גיגעבן דער פאר עבין * זעשוכט *
 גיקליידעט * אונ וואר מיר גוט וויא איין פאטער * דען ער
 פקענט מיט מיר אויך צוא לערנען אונ פקענט מיר זייער גיט
 מרדכי צוא ויין * אונ וואלט אזוי אָפער גיבליבען בייא אים
 ביו זיין לעבין ווען עש וואכט זיך גיט גימאכט מיט מיר דארט

אזוי אסבה וואש איך האב ג'קענט דער בייא זייער ליכט דאש
לעבן פאר לירען. און בין גאט וייא דאנק אפג'וקמען נור מיט
דעם ארויס שיגען פון דארט זארגעניצע :

ליבער פריינד האט זיך אפג'רופען דער יונגער מאן און
ווער פון אינזערע ברידער האט מיגע וואונדער צו דער ציילען
פון זיך און העטען מיר גיכאכט איום טוב אין יעדען טאג אין
וועלכין עש גישעהעט אונז אנס וואלמין דארפין מאכין אגאנץ
יאר פורים. און גראדע דארויס איום צוא זעהען און צוא פאר
שמיין. דאש מיר יודין זיען בעשטימט פאר אייגע בעסערע
וועלט אלס דיוע איום. אינזערע אויף גאבע (בעשטימונג) אין
דיועם לעבין. איום אייגע דער שווערסטין אין דער וועלט
עס איום אונז אויפגעלייגט געווארין פון דעם בורא ברוך הוא
צוא טראגין דורך איר (דורך דער וועלט) גאמעס ליכט מיט
איר געטליכע הייליגע פלאמע. און צוא פערוואהרען איר פון
ווינט און שטורעם (דאש איום גימינט דיא רעל גיאן). און
דיועם זיען מיר ווירקליך פון אינזער אנבעגין אן. און ווער
אבער איום ווירקליך אזוי געאכטעט און בעזיצט אזוי אגרויסין
ווערט וויא יענע העלדין (גבורים) וואש פארפעכטין (היסען איום)
אזוי אייגע הייליגע און געטליכע זאכע וויא אינזער ריינער
גלוזיפין. און דאקער ריב איך אימער צוא הערין. אזעלכע
ערצייהלונגען וואש זיען עכטע פראבען פון אינזער העלדין
מוסה אין דיוע עגינים. און ווען אייער בענעפענהייט איום
אויף פון דיועם קארט וויל איך גערין הערין. יא מיין
בעסער האט זיך דער מרדכי אפגערופן איך וועל אייך דער
ציילין. דען איך בין שטאלץ דערויף. נור ערסט נאך דעם עסין :

4.

(דיא שייגע ערצייהלונג פון דעם מרדכי)

מיין פרינצעפאל האט אנגעהייבן דער מרדכי צו וועמען

איך בין אנגעקומען דינען נאך ביינעם פאמערס מוים האט ג'הייסען
ר' הושיע דער מרדלער ער וואר וויא איך האב שוין פרידער
דערציילט איין גאנץ פרוכטער מאן און איין רעכטער למדן :
און דער צוא פון גאטאר איין זייער גוטער מענטש. און האט
גיהאט אגרויסן אייגנאנג בייא דיא גרעסטע מאגנאפען. ערסטנס
ווייל ער פלעגט בייא זייא אפ צוא קויפין דיא אויס מאדעשע
קליידער וואס ווארען נאך גאנץ בייע און פלעגין וויא צו זאגין
פסול ווערען נור ברינה (דאש הייסט וויא פלעגין ווערין אויס
מאדע איבער איין נאכט). און צווייטענס וואר ער בייא זייא
אויך אכסבור. דען וועלכער מאגנאט האט עס נישט געדארפט
געלט לייטן. און ער איום זיך בייא דיא ביידע געשעפטין זייער
ערליך בעגאנגען. און וואר פון דיוען לייטין געליבט און
געאכט. און איך וואס וואר זיין ווערעניק און זיין פאסלאמיג
אין דיוע געשעפטען בין גווארין מיט דער צייט אויך רעכט
בעקאנט מיט דיוען גרויסין לייטען. און פלעגין מיר זייער
אפט צוא ווארפין אפאר גילדין. אפאר אויס מאדעשע שיק.
און האב מיר אין דר צייט צוא זאמען גישארט אפאר הונדערט
מאלער. דאש הייסט אין אמשך פון איר אכט גיין. און וואר
מיר אימער לוקסיג און פרייליך דען וויא צוא זאגין וואר מיר
בייא דעם הושיע זייער גוט. און וואלט מיט דער צייט חתונה
האבין פון זיין שטוב אין אנוטען אופן גאט האט אבער אנדערס
גיוואלט. און עש איום גישעהען :

REVERSAL

אין ביינעם ניינצעהענטיגן יאר. אין דעם מאנאט מאי האט
מיר מיין פרינצעפאל (בעל הבית) גישיקט מיט אנוטע תשובה
וועגין איינער הלואהצו איינעם גרויסן מאגנאט הענדריק קלאט.
ער וואר העכסט גינייטיגט אין געלט און איך וואר בייא אים
איין גוטער כבער. ער האט מיר טראקטירט מיט אגלאז טעד.
געשאנקן איין האלביין הארטין סאלער. און דעם צו נאך איין
בילעט צוא גיין זעהען פייער ווערק וואש תעם זיין אין דעם
גרויסען

no stigma
involved
in usury
in this
story!

גרוסען לוסט נארטען. און דויע לעצטע מתנה וואר ביי מיר טייטער
פאר די אלע פארניגע דען נאך האב איך עש אין מיינעם לעבין
ניט גינעהען. און בין גיקושען אזוי אהיים מיט גרויס פרייד
און האב עש ערצייקט מיין פרינצעפאל :

יוא האט ער זיך אפגורופען צו מיר עש איזט צוואר אין
געשיינק אבער ניט פאר דיר : דען נאך האט זיך מיין יודע
גיוואנט אריין צוא שטעקין אין דיעס גארטין. און פערט נאך
אקס עש וועט זיין דארט פייער ווערק. וואש וועלן זיין דארט
צעהען טויזנד קריסטען. מען וועט אין דיר קיין גאנצעם ביין
לאזן. דאהער פאלג מיך און בלייב צוא הויז און זייא מקיים
דעם פסיק אל תשמת וישראל אל גיל פעמים דאש הייסט פרייא
דוך ניט דוא וישראל מיט דער פריידע פון אנדערע פעלקער.
פאר בלייבע אזוי צו הויז און לעהרען וואש :

א פיל גלייכער וואלט גינען פאר מיר און פאר אים.
ווען איך וואלט אים גיפאלגט זיין ליבער ר' הוישע האב : איך
צו אים גיוואנט איך בין גיוויקערט דאש מען וועט מיך קייריירטאן
און ווארום האט ער מיך גיפרענט דוא מיינסט דאש דער
הענדריק קלאט וועט זיך דארט פאר דיר אן געהען גרויפע עש
ניט. ערקפענט וועט ער זיך שעמען פאר איינעם יודען
אזצו געהען זיך יוא צווייטענס וועט מען אים ניט הערען. און
דיטענס וויא אזוי וועט ער וויסען דאש מען פרעכט דיר
דיא ביינער. נוא וועל איך אייך שוין ווייזען האב איך מיך
אפגורופען צוא אים דאש איך וועל שוין זיין גיוויקערט
פון איין קלאפ" און דורך וואש ער מיך גיפרענט איך האב
דאך אייך גיוואנט האב איך אים גיענטפערט דאש איך וועל
אייך ניט זאגן איך וועל אייך נור ווייזען און בין פאלד דארט
ארויש גינאנען פון שטוב בין אריין אין דעם סקאד ווא עש
זייען גילעגין דיא ארטע אדער אויש סאדעשע קליידער. און האב
מיך דארט אנטאן אין גאנג שיינע טייערע קליידער. און האב

interdictio

Violation

כך

מיך אויש גיפוצט וויא איין פראנט. דאש עש וואר גאר ניט
גינען צוא דער קענען דאש איך בין דער מאסקע. און
בין אריין צוא מיינעם פרינצעפאל צוריק אין שטוב אלס וויא
איין יונגער שערעל וואש קוסט עפעס אישעפט מאכען : דער
ר' הוישע האט מיך זייער העפליך אויף גינען האט מיך
גיבעטין זיען. און האב מיט מיך אריין גישפראכן זייער
שפארק וועגין איינע הלואה אויף אנט. און ער האט מיך
ניט דער קאנט ביי ער האט פערלאנגט צו וויסען מיין גאמן.
און איך האב אים אויסגיוואנט דאש איך בין זיין מאסקע. זיין
גיהולפע אין גישעפט אזוי עכט האב איך גישפילט דיא ראלע
פון איינעם פארנעהען קריסטען קינד. און מיין פרינצעפאל
האט זיך ניט גיקענט אפועהרען פון זלאכען אנאנצען טאג.
אזוי נון מיין הער האב איך צוא אים גיוואנט נוא וועט מען
מיך שוין ניט אריהר דארט טאן ווען איהר האט גיקאנט מיינען
דאש איך בין אקריסט פשיטא דפשיטא דאש זייא וועלן עש
דארט מיינען און עש וועט פונדא קיין האר מיר ניט
גיכריכט ווערין :

און בייא אלעם דעם זאג איך דיר האט ער זיך צו מיר
ווייטער אפגורופען איזט גלייכער דאש דו זאלסט עש פארשפארן
און בלייב דאך צוא הויז. אין צווייטענס וועסט דוא דאך כווען
אנטאן איך אין שעטניגין האב איך אים גיענטפערט זייא זייען נור
אויף ריינע זיידענס גינייט. און צווייטענס צוא פארשטעלען זיך
איזט כווער אויף אין שעטניג און עש איזט גיווארין אונטער אונז
ארויסער ויכוח ווען דעם : און ער האט עש מיר דורך אים
פאר וועהרט מצדי צדדים. איך אבער בין גיבליבען בייא דאש
מייניגע. האב מיך זייער שוין אויס גיפוצט וויא איין קריסטליכע
סאנאט און בין איוועק אין גארטין. איך האב דער וויסט
דארט ארויס גארטן פון דער קריסטען וועלט און ניט איין
אידעשע זילע וואר אונטער זייא. און האב מיך אזוי שוין פון

פארענט

פארענט אריין גישפירט זיך גאנץ עלענד און פערלאזען צום
 אונגליק וואר איך צוא שיין פון גישטאלט און צו שיין אויס
 גיפוצט דאש מאנקע פארנעהמע דאמען וואש זייען גינאנגען מיט
 פארנעהמע הערין האבין גיהאט אויגין נור פאר מיה און דזעס
 האט דיא הערין גיט ווייניג געקריינט און האבין גיוואלט אלזוי
 וויסן ווער בין איך עם פאר איין פראנט זייא האבין אבער גיט
 געהאט בייא וועמען נאך צוא פרגען זיך איבער מיה און זייען
 נאך מיר אלץ נאך גענאנגען וויא דער שאטין איינעם שטעקן אום
 איין עטוואש ווינט צוא בעקוסען (דאס הייסט אייגע ערקלערונג)
 איבער מיה וואש איך וואר זייא וויא איין לעבעדיגער פראגע
 צייכען וואש האט נאך זיך קיין אנטווארט :

דאך עם האט גיט לאנג געדויערט מען איזט פאלד
 געוואר גיווארין דאש איך בין איהדי מען איזט עם געוואר גיווארין
 דורך אייגע איינפאכע סבה זייא האבין בעסערקט דאש איך
 נעם גיט אראפ דעם הוט גיט פאר איין הייליגעם בילד וואש
 עם איזט דארט געשטאנען בייא יעדער שיידע וועג און פשיטא
 שוין דאס איך בעקרייצע מיה גיט איך בין געווארין באלד בעפרענט
 פון איינעם פאליצייסקין דארבער און אלס איך האב גיענטעקערט
 דאס איך בין אייוועהאב איך אויף איין טאל בעקומען הונדערטע
 דיפין שמוסע פלעקליך קייפונגען עם וואר מיר טווענד
 ציגעט ארויס געשמעקט פון אלע זיימען און דאס ווארט העפ
 העפ האט פארקלונגען דעם גאנצן גארטין (*):

נון

(*) דאש ווארט העפ איזט איין ראשי תיבות פון דרייא
 ליטוינישע ווערקער הרואקעם עסט פערדיטע דאש הייסט
 ירושלים איזט איינגענומען גיווארין דזע דרייא בוכשאפען
 (ה' ע' פ') זייען גיקריצט אויף דעם מארטערנעם טויער וואש
 קען האט דארט געמאכט לכבוד דעם טיטוס בייא זיין צוויק
 קעהרען זיך פון ירושלים דורך וועקבן ער איזט אריינגעפארין

נון פארשטייעט זיך דאש איך בין גיווארין בלוט רוט
 אלס וויא מען וואלט מיה אנגעהאפט בייא דעם גרעשטיין פריבערין
 און האב אנגעהייבן צוא זוכען איין ארט וואו זיך צו בעהאלטן
 וויא אמוז צווישן הונדערט קען זוכט אייגע נאָרע צום
 אונגליק האט מיה איינער דער קאנט און האט גיטאן אגישרייא
 כרדוך דער צווייטער האט גיטאן אנעשרייא שטאלקע דער דריטער
 האט מיה שוין גערופן ר' שמעריק און בין גיווארין געהעלט וויא
 איין האו פון הונדערטע הינט און איינער האט מיה שוין
 אנגעהייבן צו קירין דיא ביינער מיט איינעם סקעוואטין שטאק
 און דאש האט מיה שוין אזוי ווייט ארויס גיבראכט פון געדולד
 דאס איך האב ארויס געהרייט דעם שטאק פון זייער האנד
 דען איך בין דאן געווען אקדעפקער אינגעל און האב אים דער
 מיט טראקסירט זייער נוט דאס מען האט אים קוים
 אלעבעדיגין פון דארט אוועק געבראגין און עש האט געדויערט
 איינע רעכטע צייט ביו מען האט מיה ערגריפען געבונדען
 און איינגעוועצט אין דער פאליצייא אויף מארגין בין איך
 געפיהרט גיווארין אויף איינעם פארדער (סלעדסטווא) און צווייא
 עדות האבין דארט אויף מיה געצייגט דאס איך האב געשפפסט
 (מכזה געווען) דעם קאטוילישען גלויבין פון וואס איך האב נאר
 גיט גיוואקסט צוא זאגין דינע סלעדסטווא האט געדויערט
 מעהר אלס דרייא מאנאטין און בין דארט דער ווילע אויס
 געשטאנען דיא גרעסטע כארטער (סורים) מען האט מיה גיליינט
 אויף דעם פאלטער באנק (דאס הייסט אויף פארטורעס געצויגן)
 און מען האט מיה אזוי לאנג געמאטערט בין איך האב געמוזט
 זייא נאך גע בין און זאגין דאס איך האב געזאגט וואס איך האב
 גיט

קיין רוים מען רופט אים דער טרויפס פויגין פון טיטוס און
 דאהער נאך ער הייס ווערט יעדער יודע געשימפפט מיט דעם
 ווארט העיפ אין גאנץ טייך לאנד און אין איטאליען :

(פלעט) בית

גַּם נִזְוָאֵם • אִנּוּ מִן הָאֵם מִן אֲפֻנְתֵי שֵׁשׁ עֲנַסְפֵּר אִיךְ זָל
 וְדַרְוֵן קַמְאֵלִיק אֲדַר עַר בְּרַעַנְט וְעַרְוִין • אִנּוּ אִיךְ הָאֵב אִוִּיךְ זִיךְ
 מְקַבֵּל נִיזְוֵן דָּאָם לְעֲצֻמְעָרַע • אִנּוּ מִן הָאֵם אֱלוֹזִי אֲוֵעַק
 גְּעֻשִׁקֵם שׁוֹן מִיִּן דְּעַקְרַעַט צוֹא דַעַם פִּירֶשְׁטִין (דָּאֵשׁ הֵיִסְט
 צוֹא דַעַם קִינִיג) דָּאֵשׁ עַר זָל אִים אֲנִסְעַר שְׁרִיבִין :

דָּאָךְ דַּעַר אִוִּבְעַרְסֵטַר וְוֹאֵשׁ שִׁקֵּט צוֹא דִיא רְפוּאָה
 פִּרְהֵרַע פִּאָר דִיא מְכָה • הָאֵם שׁוֹן אֲנִנְעַרִיִּט מִינַע רַעַטְוֵג
 פִּון דִיזַעַם שְׁמַעַרְצִלִיכַען מִיִּט מִיִּט אִיאַר עֶלְף אֲדַעַר צִוֵּעַקֶף
 פִּרְהֵרַע: אִנּוּ אִיךְ בִּין גָּאֵם זִיִּיא דָּאָבְק נְמֵלֵט גִּוֹאֲרִין דַּעַר פִּון
 דִירְךְ אִיִּן וְוֹאֲנֶרְךְ נִר • עַם הָאֵם דָּאָן דִי וְעֵלֵט דַּעַר מִיִּט גִּבְלִוִּגִין :

דַּעַר בַּעֲלִיגִשְׁעַר פִּירֶשֶׁט וְוֹאֲר אִיִּן רַעַבְשִׁאֲפֵנְעַר מִאָן •
 אִנּוּ עַרְצוֹיִגִין גִּוֹאֲרִין פִּון זִינַעַם פִּאֲטַעַר אִין רִינַעַ נִאֲטַעַם
 פִּוּרְכֵם • הָאֵם אִים פֵּל יִמִּי מְרִרְךְ נִיזְוֵעַן וְוִיא צוֹא זִיִּן אִיִּן
 אֲרַעַנְמֵלִיכַעַר רַעַנְטֵם (קִינִיג) • דָּאָם עַר זָל זִיךְ מַעַהַר פַּעַרְלֵאֲוִין
 אִוִּיךְ זִינַעַ אִינַעַנַע אִוִּיגִין אֵלֵם אִוִּיךְ אֲנִדְרַעַע • אִנּוּ דָּאָם עַר זָל
 זִיךְ אִימַעַר פִּאָר זִיבַעַרִין אִוִּיךְ גָּאֵם אִנּוּ בְּלִיִּבִין גִּאֲנִץ רִוְהִג
 בִּיִּיא דִיא גֶרַעַסְטַע אֲנִרְוֵהֶען וְוֹאֵשׁ עַשׁ וְעַשׁ זִיךְ מִאֲכִין אִין
 לֵאֲנַדַּעַ • דַּעַן עַם פֵּלַעַנְט זִיךְ זִיִּיעַר אֲפֵט מִאֲכִין דָּאֲרַט פִּאֲרֶשׁוֹעַרִוִּגִין
 אִיבְעַר פִּאֲרֶשׁוֹעַרִוִּגִין (בּוֹנְמֵאֲצִיעַם) • אִנּוּ דִיא לְעֲצַמַע וְעַרְטַעַר
 זִינַעַ צוֹ אִים פִּאָר זִיִּן מִיִּט וְוֹאֲר דַּעַר פִּסוֹק שְׁכֵן אֲרִץ דִּיעַה
 אֲמִנָּה דָּאָם הֵיִסְט בְּלִיִּבַעַ אִין דִּיִּן לֵאֲנַד אִנּוּ רַעַנִירַע עַרְלִיךְ
 אִנּוּ אִיִּט בְּאֵלְד דָּאֲרִוִּיךְ גַּעַשְׁמֵאֲרִבִין • אִנּוּ דַּעַר זִוֵן אִיִּט גִּוֹאֲרִין
 גִּאָךְ אִים רַעַנְטֵם • אִנּוּ הָאֵם דִיזְוֵעַן פִּסוֹק (אִוִּם צוֹא גַּעַרִינַקֵּעַן
 אִים נִוִּט) אִוִּפִנַעַשְׁרִיבִין אִוִּיךְ אֲשְׁמִיִקִיל פִּאֲרַעַטֵם אִנּוּ הָאֵם עַם
 גַּעַשְׁרָאֲנִין וְוִיא אִיִּן אֲמִוֵלַעַט (קִמַּיעַ) בִּיִּיא זִיךְ אִוִּיךְ דַּעַם
 דִּוִּלִּין דַּעַרְצִין אִנּוּ הָאֵם אִימַעַר אֲוִי גַּעַהֲאֲנִדַּעַלֵם וְוִיא דִי רַעַבְשִׁעַ
 בַּעַרִיִּמֵגִין פִּון דִיזְוֵעַן פִּסוֹק אִוִּט :

גִּוֵן הָאֵם זִיךְ אִיִּן מֵאֵל גַּעַמֵאֲבָם אֲנִרוֹסַע פִּאֲרֶשׁוֹעַרִוִּגִין
 בּוֹדַר

(בּוֹדַר) אִין לֵאֲנַד • דָּאָם דִיזְוֵעַר יִיגְעַר רַעַנְטֵם הָאֵם זִיךְ גַּעַהֲאֲלֵטִין
 פִּאָר הַעֲכֵסֵם אֲוִיזִיכַעַר צוֹ בְּלִיִּבִין אִין דַּעַר רַעַנְעַרְעִין • אִנּוּ הָאֵם
 שׁוֹן גִּוֹוֹאֵלֵט פִּאֲלִגִין דַּעַם רֵאֵם פִּון זִינַעַ מִנִּסְמֵאֲרִין • דָּאָם עַר
 זָל אִוִּיךְ אִינַעַ גַּעַוִּוסַע צִיִּיִט אִוִּים וְוֹאֲנִדַּעַרִין פִּון בַּעֲלִגִין • אִנּוּ
 הָאֵם זִיךְ שׁוֹן אֱלוֹזִי פִּאֲרַקְלִיִדַּעַט דָּאֵשׁ מִן זָלֵאִים גִּיט דַּר קַעַנִין •
 אִנּוּ הָאֵם זִיךְ אִוִּפִנַעַוְעֻצַם אִוִּיךְ אִיִּן פַּעַרְד אִוִּם אֲנִנְעַרְקֵאֲנִסְעַרִיִּט
 צוֹ פִּאֲסִרִין אִיבְעַר דִיא גֶרַעַנַעַען • קִוִּים אֲבַעַר אִיִּט עַר אֲרוִים פִּון
 שְׁמֵאֵט הָאֵם עַר מִיךְ דַּעַר וְוִיסַט זִיבְעַנְדִיק אִוִּיךְ אֲפִרְזִיכַעַ לַעַבִין
 מִיִּין פִּאֲטַעַרֵם הִוִּין (דַּעַן דָּאֲרִט וְוֹאֲר אִוִּנְעַר וְוֹאֲוִנְגִין) אִנּוּ הִוִּרַע
 מִיר תַּהֲלִים מִיִּט אִינַעַם הַעַרִין קַעֲלַכַּעַלַע • אִיךְ וְוֹאֲר דָּאָן דּוֹכַם
 מִיךְ מַעַהֲרֵר גִּיט וְוִיא אֲכַט יֵאֲר • אִנּוּ פִּאָר מִיִּיצַע מִיר הִוִּיךְ דַּעַם
 פִּסוֹק שְׁכֵן אֲרִץ יִרְעַה אֲמִנָּה אִנּוּ דִיזְוֵעַם הָאֵם אִים עַפֵּסֵם וְוִיא
 אִינַעַ עֲלַעַקְרִיִצִיִטַעַם (אִיִּין פִּיִיעַר בְּלִיִּין) דִּוּרְכִצִּיקַט • דָּאֵשׁ עַר
 אִיִּט גַּעַבְלִיבִין שְׁמִיִין אִוִּיךְ זִיִּין אֲרַט אִנּוּ שְׁמַעַלַע וְוִיא אִיִּן
 אִינַעַעַמִוִּעַרְטַעַר אִינַעַ הִפִּשַׁע וְוִיִּלַּע • אִנּוּ דַּעַר גִּאָךְ הָאֵם עַר
 מִיךְ צוֹ גַּעַרִוִּפַעַן צוֹא אִים אִנּוּ הָאֵם מִיךְ אֲפִרַעַג גַּעַסֵאֵן וְוִיא מִן
 רִפֵּס מִיךְ אִנּוּ וְעַמְטַעַם אִיךְ בִּין • אִנּוּ הָאֵם עַם בִּיִּיא זִיךְ אִין זִיִּין
 טֵאֲשַׁע בְּרִירַע פִּאֲרִצִּיכַעַנְטֵם אִנּוּ הָאֲטוֹכִיר גַּעַשְׁיִינַקֵּט אֲמֵאֲלֵר אִנּוּ הָאֵם
 בִּיִּיא זִיךְ דַּעַר בִּיִּיא גַּעַטְרֵאֲכַט אִ דָּאָם אִיִּט מַעַהַר אֵלֵם אִיִּן
 צוֹפֵאֵל • עַשׁ אִיִּט אִיִּן גַּעַטְלִיכַעַר וְוֹאֲנֶק • צוֹא הַעַרִין דַּעַם
 זַעֲלִבִיגִין פִּסוֹק וְוֹאֵשׁ מִיִּין זַעֲלִינַעַר פִּאֲטַעַר הָאֵם צוֹא מִיר
 גַּעַשְׁפִּרָאֲבִין אִין דִיא לְעֲצַמַע מִינִוִּט פִּון זִינַעַם לַעַבִין • גֶּרַאֲדַעַ
 אִין דַּעַם זַעֲלִבִיגִין אִוִּיגִיבְלִיִק וְוֹאֵם אִיךְ וְוֹאֲר אִין בַּעַנְרִיךְ (בַּדְּעַה) צוֹ
 טָאָן פִּאָר קַעַרֵט • אִנּוּ גֶרַאֲדַעַ אִין אֲוִי אֲצִיִּיִט אִוִּיךְ וְעֵלְכַעַר
 עַר (דַּעַר פִּאֲטַעַר) הָאֵם מִיר מִיִּט דִיזְוֵעַן פִּסוֹק בַּעֲלַעַהֲרַעַנְטֵם וְוִיא
 אִיךְ זָל מִיךְ בַּעַנִין • אִנּוּ אִיךְ הָאֵב עַם גִּאָךְ גַּעַהֲעַרֵטֵם אִיִּצְוֵר
 פִּון אִינַעַם רִינַעַם מִוִּנֵּר • פִּון אִיִּן אֲנִשְׁלִדִינַעַם קִינֵר • וְוֹאֵשׁ
 הָאֵם דַּעַר בִּיִּיא מִיִּין אֲבִזְכַּט גַּעַהֲאֵם :

עַר הָאֵם זִיךְ אֲנִיִשְׁמַעֵלֵטִי הָאֵם מִיךְ מִיךְ גַּעַקֵּטֵט אִין גַּעַוִּוסֵט
 אִנּוּ

אנן האמ ויה דער נאך אינגערסט אין שטאדט און איה האב
ניט גיזואוקט פון ארור הקן ניט פון ברוך מרדכי איה האב
כיה נור געפרייט מיט דעם טאלער און האב עס דער נאך
אפגעגעבן דעם פאטער מייעם זכרוננו לברכה וואש האט זיה
דער מיט געפרייט נאך סעהר אלס איה :

נון לאמיר זיה אונקערין צוריק צוא מייער געשיכטע .
באלד נאך דער וויא מען האט שוין געמאכט דעם דעקרט
איבער כיה האט מען צוא געלאזן מין פרינצעפאל דעם ר'
הושיע צוא מיר מיט דעם נאמן פון שטאדט . האבין מיה גישטארקט
אין דער אמתה און האבין מיט מיר ווידוי געזאגט און האבין
געוויקט מייע אונשולדיגע יוגענד און האבין אויף מיה גלייענט
דעם פסוק תמות נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמותו (דאש
הייסט א מעכטן מיר שטארבן אזוי איין ערליכן טויט : און
אונזער ענדע זאל זיין וויא דייער) און האבין מיר אויס
גירעכענט דאש אינזער גרעסטע לייט ווארען הרגו אמתה .
אזעלכע בעזוכע האב איה גיהאט עמליכע מאל . און האב
שוין אפשייד גענומען דורך דעם פון דייער וועלט און פון אלע
איהרע פריידן זעלבסט פון דער האפענונג דעם קונסטגען
שבת צוא דער לעבן . און אזוי ווידער פארקערט פלענט מיה
צו מאטערין דער אויפוועהר פון מין געפיינגים הווי דאש איה
זאל ווערן קאטאליק זיינע פרויא פלענט מיה צוא געווינגען דאש
איה זאר מיה ערבארעמען איבער מייע יוגענד . איבער מין זייל .
און פירכטן זעלבסט פאר דיא זינד וואש איה וויל איבער פירן
מין לעבן . און האבין מיר פארגעשפיגעלט גרויסע גליקן . דאס
וויא האבין אייער ריכע פארוואנדעטע איונגס מיידען וואש וועט
מיה הייראטהען באם איה וועל ווערין אקאמוליק א בעסטער
פריינד . עש וואר איין נוסער קאכפ (שטרייט) בייא מיר אין
הערצין צווישן טויט און לעבן . און עס וואר מיר דאן אזוי לי
מיצרי און אוי לי מיצרי (דאש הייסט איה האב גענוג געליסן
פון

פון דאש לעבנס לוקט און פון מייעם בעשעפר) קורן געזאגט
איה האב מיה בעשלאסין צוא לאזען זיה פארברענען . און האב
שוין ערווארטט דעם טויט מיט דער גרעסטער גלייכגילטיקייט
און בייא יעדעס כאל וואש עש האט זיה געעפענט דיא מיר
פון ביין געפיינגים האט זיה מיר גערודט דאס מען קוקט שוין
מיה אפ צוא פיהרען צוא דעם ריכט פלאץ .

מיט אכאל האט זיה געעפינט דיא מיר אין דער פריא
און איין אפיציר איום אריין מיט אנרויסע וואך . און האט זיה
מיר געהייסן אן מאן און בייגיין זיה וויא זייט איה קען .
מען האט מיה באלד ארום געוואשן ארום געשארין גיגעבן
אויסע העכד . וויא עש וואר מיר ווייא האב איה מיה גיט
געקענט איינהאלטן פון לאכן און אלס דער אפיציר האט מיה
גיפרענט וואש לאך איה . ווייל פאר ברענט קען מען ווערין
שבוציגעהייט אויך האב איה געענטפערט מייען זייא פלייכט
מיה פאר איין הייליגן אפפער צו בייגיין און וועלין נאך מיה
פר געוויס מיט בלוסען אויך בעקערעצין . א איין עלענד איבער
דיא כענשין ווען זייא קענען אזוי ווייט פאר אירט זיין שווייג די
פלאטער כויל האט זיה דער אפיציר אפגירופין . עס האלט נאך
מיט דיר גיט אזוי ארג (שלעכט) וויא דוא מינסט איה ווער
דיך צום פירשטן פיהרין און בייא אים איוט דיא גענאדע צו
הווי קוים האט ער אויס געשפראכין און דאס לעבענס לוקט האט
זיה צוריק גיקערט אין מייער ברוסט און בין גיווארין געבלענדעט
פון דיזין ליכטיגן האפענונגס שטראהל . מען האט מיה גאנץ
געוויבערט און מען האט מיה אונעק געפיהרט צו דעם פירשטן .
בייא מייער געפיינגים וואר אנרויסער פוגליקום . דען מען האט
געמיינט דאס מען פירט מיה שוין פארברענען . און ווער האט
עס דאן פון דער קאטוילישען וועלט קיינד לוקט געהאט צו ווערן
וויא מען פארברענט אייען וידען . זייא זייען אבער געבליבן
וויא

וויא אפ געשטיקענע . און זיינען זיך פון איינאנדער געגאנגען מיט לאנגער נאזע :

מען האט מיה גיבראכט צוא דעם פירסטן . און ער האט מיה גראדע וויא מען האט אים אנגעמעלדעט דאס מען האט מיה שוין געבראכט אריין גענומען אין זיין גאביגעט . און האט מיה זייער שטארק עקזאמפענירט . איה האב אים דער ציילט דעם גאנצן הערגאנג דער געשיכטע . און דאש איה ווייס גיט פון וואס צוא זאגן . און מיין בעקענען זיך איהט גור ווייל מען האט מיה געצוואונגען דער צוא . און האב אים געוויזן מייע בלוטיגע צייכין פון דיא יסורים וואס מען האט מיה אנגעמאן . ער האט באלד געשיקט נאך דיא ריכטער . און נאך דיא צייגן . און האט דיא ריכטער געהייסן דאש זייא זאלין צווינגען דיא צייגן דאש זייא זאלין זאגן און שווערין גאנץ פארקערט . דאש הייסט דאס איה האב גראדע גוטעס געשפראכן פון דעם קאטוילישן גלויבין . און מען האט זיך שוין גיט פיל געדארפט בעמיהען מיט איהען וועגען דעם . זייא האבין דיא ערסטע פראבע פון דער טארטור שוין גיט אויס געהאלטן און האבין באלד געזאגט וואס מען האט מיר פון זייא פאר לאנגט . און פון מייענעם דעקרט איזט גאר גיט גיווארין . און וואש דיא ריכטער און דיא צייגען האבן גיהאט דער פאר איזט מיר אונגעוואוקט נאך ביי אהער . מיה אבער האט ער נאכהער ווידער אריין גערופין אין זיין גאביגעט גאנץ אליין . דאס עש וואר גיט דער בייא זעלבסט זיין געהיים שרייבער . און האט מיה געפרעגט צוא געדיינק איה אים און אלס איה האב גיענטפערט גיין האט ער שוין מיה דער מאנט אן גענע אלטע געשיכטע מיט דעם תהלים זאגן . מיט דעם טאלער . און האט מיר דער ציילט צוא גלייך וואס פאר אנטע ווירקונג עס האט פאר אים געהאט מיין ארויס זאגן מיין פסוק פאר אים . דען דאס וואר זיין גליק וואש ער האט זיך אפגעשטעלט צו הווי . ער האט באלד דארזיף געשיקט אויף צוא זוכין מיה מיט מייענעם

פאטער אום אונז קינגליך צוא בעלויגן . עם וואר אונז שוין אבער גיט צוא געפינען דען דיא הייער אין וועלכע מיר האבין גיוואונט האט באלד אפגעברענט : און מיר זיינען אריין אין שטאדט . און עם וואר קיין שפור צו דער גיין פון אונז :

דער סוף וואר פון דיעס שרעקליכן פראצעס דאש דער פירשט האט מיה פעליג בעפרייט . בעשאנקען מיט אייגיגע הונדערט הארבעט טאהלער : און האט מיה געהייסן ארויס פיהרען מיט אנרויסע וואך איבער דיא גרענצין : דען ער האט געזארגט דאס איה וועל שוין דארט אין זיין לאגד גיט זיכער זיין מיט מיין לעבין . און גין אלזוי פון דארט אוועק און גיין אנגעקומען קיין סעץ און גיין דא גיווארין איין טרעדלער .

א ווען אזוי ליבער רי מרדכי האט זיך אפגערופן דער יונגער מאן זייט איר בעשטאנען אנרויסן גסיון . און ווייל דער בורא ברוך הוא איזט דאך מצרף אנטע מחשבה צוא איינער מעשה : זייט איר שוין איין וואהרער קדוש וויא איינער פון אונזערע גרעסטע הרוגי אמנה . און איר זייט שוין איין געוויסער גן עולם הבא :

און אזוי האבין זייא אוועק געשפראכן אשטיק אין דער נאכט . און האבין דער נאך גאנץ רוהיג געשלאפן וויא עם איזט איבער דער שלאף פון דיא פרומע לייטע וואס ווערט גיט געטרובט פון בייע טריימע און פון דיא נעכטליכע צוא פעקין :

4. 5
(שבת צוא נאכט)

אויף מארגן איזט דער מרדכי געגאנגען מיט זיינעם ארדח דאוונגען צוא אכטן . און האט דארט געמאכט גרויס אויפזעהען מיט זיין מפמיר לייגען . דען נאך האבין זייא גיט גיהערט אזוי איין קול גניבה . און אויף גיט אזוי איין עברי זאגן . עש האבין אים אלע שלום גיגעבין און אפרייטען גוט שבת געזאגט . האבין

זיה נאך געפרענט ביא דעם ר' סרדכי ווער דווער יונגער מאן
 איזט . און האבין זיך נישט געקענט גענוג אפואונדערין אלס
 ער האט זייא גיואנט דאש ער איזט אפגעט בייא אים אויף
 שבת . דען אזוי אקעגנש וויא ער (ווארין זייא אין דער מיינונג)
 האט גידארפט זיין איינגעלאדן אויף שבת בייא איינעם פון
 דיא גרעסטע לייט פון שטאט . שבת בייא טאג וואר ער גיבעט
 פון דעם ר' סרדכי האט ער זאל וואש זאגן פאר זיינע שבתים
 וואש זייען צוא זאמען גיקוסען בייא אים אין שטוב צו דאוונען
 כנהה . און האט ביי ניי פיל מעהר אויס גענומען אלס זייער
 שטאט מינד . נאך הדבלה האט ער גיבעטן בייא דעם ר' סרדכי
 דאס ער זאל אים געבן צו זעהען זיין פאמערס ספר . ער האט
 אים אין איינר שטונדע דורכגעקוקט פון טאנעל צו טאנעל און האט
 אים געלויבט . און האט אים דער צו גיואנט מיט אזוי אטאסין
 קענט איר אייך שוין רעכט כחם זיין . און דאך האט זיך דער
 סרדכי אפגירופן קען מען עס אטאכטער אין גרן גיט איינשאצין
 זעלבסט אבעל מלאכה וויל אייך געלט און ווער רעט שוין פון
 איין בר אורין (אלכדן) . אזוי אייער טאכטער איזט נאך קיין
 פלה : האט ער זיך אפגירופן טוענדיק אפליק אויף איר מיט
 זיינע פיעריגע שווארצע אויגן . דאס דאס מיינדען וואר דער
 פון בעטראפן און געבלענדעט וויא פון איינעם בליץ און האט
 אפגעטראפן פון מיט ווערענדיק רויט ביז איבער דיא אויערין .
 זאגט עס גיט ליבער פריינט . עס איזט גיט אזוי ארג מיט דעם
 יחוס וויא איר מיינט . יחוס האט נאך אנוערט זעלבסט בייא
 אומות העולם און פשיטא שוין בייא אונג אידן . אונד אונזערע
 מוהסדיקע טעכטער קענען נאך זינגען גאנץ כוסהיג דאס אלטע
 ליד וואש דיא פנות ישראל פלעגין צו זינגען אין דעם טאג פון
 יום כפור און פון חמשה עשר פאב כהור שא עיניך וראה מה
 אתה בורר לך אל תפן עיניך בנוי ובקמון הן עיניך במשפחה*
 יונגער

(* דיא גמרא זאגט אין דער מסכת תענית . דאס אים יום

יונגער מאן הייבע אויף דייע זויגן און זעהע וואש דו קלייבסט
 דיר אויס . קוק גיט אויף שיינהייט . גיט אויף געלט קוק גר
 אויף דער משפחה . א מין בעסטער פריינט האט זיך דער סרדכי
 אפגירופן . מעכטע דיע זיפט גיווען אויף אין אונזרע צייטען .
 זאנסט ווערט דר גרעסטער יחוס דורך ארכוס גאנץ איינגעשלעפערט
 און פארנעסין . און דיער פאל איזט בייא מיר איצונד אויף .
 איך בין אמיוחס אנרויסער . מיינע אבות אבותי ביז כמה דורות
 ווארען גרויסע מופלים און צדיקים אויף גוט אין שטאנד . דיא
 גרויסע ריפוח און דיא גירושין האבין מיה גיבראכט צוא דיעם
 ארעמען און גידעריגין שטאנד . און האב עס נאך אזוי נויט
 גיט געפילט . אלס איצונד דאס איך האב שוין איינע דער
 וואקסענע טאכטער . און לכר דעם בין איך אין אזוי אמרויעריגע
 לאנע . דאש ווען עס זאל זיך שוין מיר טרעפן אזוי איינער וואש
 זאל איר וועלין געמען . וויא זיא שטייט און גייט קען איך איר גאר
 גיט אונעק לאזן פון מיר . דען איך האב דאך קיינע פרויא
 וואש זאל מיר פיהרין דיא ווירטשאפט . העלפען מיר אין מיין
 גישעפט . אכטונג געבין אויף מיה אויף מיינע קינדער . סיירין
 איינעם אויף קעסט געהען . גון וואלט זיך מיר שוין געוואלט
 איין בר אורין (אלכדן) . איזט עס שוין ווידער גאר גיט מיין
 קעשענע דען אזוי איינער דארף שוין מיה גיט . ער וועט שוין
 בעסערס געקומען :

און

כפור און אין חמשה עשר פאב פלעגין זיך דיא מיינדען אן
 טאן אין נויסין און פלעגין ארויס צוא גיין אין דיא וויין געווסנר
 און פלעגין עס צוא זינגען פאר דיא כהורים וואש פלעגין קומען
 אהין אויס צוא קלייבין ווייבער פאר זיך דיעס ליד . מען האט
 עס איינגעפירט אום יום כפור ווייל אין אזוי איין תילליגן
 טאג פון תשובה וועט יעדער גענוים אויס קלייבין אן יא פאר
 זיך לשם מצוה . און וועט גיט טאן מיט אפסול כשפחה צוא
 ליב געלט אדער שיינהייט :

אונ ביא אלעס דעם האט זיך אפגערופן דער יונגער
 מאן פארלירט ניט אייער האפענונג . דער ליבן גאט וואס ער
 איזט דער ליינקער דער עהען (מונג זיונים) וועט צוא שאקין
 אכאן פאר אייער טאכטער אויך . אונ פילייכט נאך אפגעסערין
 וויא פאר אנדערס אטאכטער . אונ עס קען נאך געמאלט זיין דאס
 גראדע דורך איר וועט זיך אייער שטאנד זיך נאך אויך בעסטערין .
 דען על פי רוב ציינט זיך דיא געטליכע הילפע גראדע פון אזוי
 אזאך וואש שיינט אונז פאר איין אומגליק וויא אונזערע חכמים
 זאגין אויך דעם פסק גיח הוא חכם ויבא רע דאס ער פריינט
 איין אומגליק מיט גרויס חכמה . אזוי וואר דער פאר ביא
 יוסף . בייא משה וואש מען האט אים אין וואסער געווארפן .
 קורץ דער פון גאטעס ווענין זייען פארבארגן . אונ איר
 וועט אמאל מיר דער מאנען דאס איך האב איך אמאל
 ריכטיגעס געשפראכן :

א תלואי האט זיך דער מרדכי אפגערופן . פון אייער מויל
 אינאטעס אויערין . גון וויי איך וויסן אייערין ווערשין נאמען .
 אום צו עהרען אים ווען אייערע רייד וועלין ווירקליך איינטרעפן .
 וויא דער כנות האט גיאנט צוא דעם כלאך וואש האט אים
 אנגעזאגט דאס זיינע פרויא וועט אים געפאהרען אונן אס יבוא
 דברה וכבדנה . איך האב עש אייך ביו אהער גיט גיפערנט .
 ווייל בייא מינע עלטערין וואר עס זיטע פון דורי דורות .
 וויא בייא דיא אראבער וואש ביי זיי איזט דיא מרה פון הנסת
 אורחים זייער גרויס . דאש מען פרענט בייא מינעס אונבעקאנטן
 גאטס וויא ער הייסט . ווער ער איזט . אונ פון וואנען ער קומט .
 דאמיט מען זאל קיין אונטער שיד מאכן צווישין זייא אונ
 אלעמען גלייך אויפגעקען . אונ ערקט בייא דעם אפשיד
 געהמען ערקוינדיגט מען זיך דארטער . אונ וויא דער שפריכווארט
 זאגט איינס שלעפט דאס אנדערע וויל איך שוין וויסן ווער איר
 זייט אויך . בפרט נאך דאש עש איזט פראי צו וויסען עס דען איר זייט
 מעהר

מעהר וויא איין גיוואויגליכער ארעטער למדן . דאש עש איזט
 מיר גרויס וואונדער וויא אלע אנדערע דאש איר זאגט איך
 איבער גאטעס וועלט העראום וואלנערין . איר האט דאך
 גקענט זיין איין ראש ישיבה :

ווא מיין בעסטער האט ער זיך אפגירופען לידער איזט
 מען דאש מעהר וואש מען ניט קענט . מען מוז אבער פריהער
 קענען וואש מען זאך זיין . אונ דאס וויל איך זיין . איך הייס
 יהושע בן יוסף הלוי פון פרעסבורג . האב אייניגע יאר גילערניט
 אין קראקער ישיבה אונ איצונד וואנדערע איך אפיסעל אום צו
 בעווען אויך קליינע צייטען אנדערע ישיבות . דען אום צו ווערין
 עפעס אמירה הוראה אדער אראש ישיבה כזו מען דאך פריהער
 קענען . אונ אונזערע חכמים זאגין מרבה ישיבה מרבה חכמה .
 אונ פון וואנען גינעהרט זיך דער וויילע אייער פרויא האט אים
 דער מרדכי געפרעגט איך האב נאך קיינע פרויא האט ער אים
 גענטפערט . איך בין נאך אבהור . אונ ווארום האט אים דער
 מרדכי גיפערנט העכסט פאר וואונדערט (געבענדיק אבליק אויך
 זיין סאכטער) ווייל על פי דין דארף מען זיך פריהער פר זארגן
 איין געהונגס צווייג (פרנסה) פון וואנען צוא לעבין אונ דער נאך
 ערקט התונה האבין . דער רמב"ם וויזט עס אן פון דער תורה .
 דאס אלס זיא שרייבט אויס וועלכע עס זאלין גיט גיין אין
 שטרייט רעכענט זיא אויס נאך דער געהעריגין ארדענונג . דער
 וואס האט געפלאנצט אין דינעס יאר איין נויין גארטין . אהוי
 געבויט . אזויב גענומן . אונ אין פרשה פי תבא אין דער תוכחה
 בייא דעם שילטין רעכענט זיא שוין פערקערט . דוא וועקט האבין
 אפרווא וועקט מיט איר גיט זיין בויען אהויז אונ גיט וואונן אין
 איר . פלאנצין אזויין גארטין אונ גיט בעוונגען אים . אויך איזט
 עס ארויס צו זעהען פון דעם ספר איוב . אלס דער פסק רעבענט
 זייט זיין גליק . דר מאנט ער פריהער וויא פיל אקסין קעסלען
 אף ער האט געהאט . אונ דער נאך ערקט וויא פיל קינדער

ער האט ג'האט' בייא זיינעם אויגליק דער סאנט ער דאס ער
האט פריהער פארלארן זיין פארמעגן. און דער נאך די קינדער
ווייל קינדער אן פארמעגן איזם אבעזונדער אויגליק.
אין דער נאך אלס עס איזם אים ווידער גוט געווארן. רעכענט
אויף אויס דער פסוק פריהער זיין רייכטום וואש ער האט ווידער
בעקומען און דער נאך ערקט דאס ער האט ווידער קינדער
דער לעבט :

מען קען דאך אבער טאן אשירוף מיט קעקט האט זיך
דער מרדכי אפגורפן. דאש וויל מיר נאר ניט אין קאפ גיין. מען
שרייבט אין דער פתובה דאס דער מאן זאל זיינע פרויא גינעהרין.
שוכין און קליידין. און לסוף גינערט איר פאטער אים. און
צווייטנים איה וויל גינעהרט ווערין פון גאטעס האנד. אבער
ניט פון אשווער און שוויגער. בפרט נאך בייא מיינעם וויסן
דאש דאש פיהרט נאר צו קיין ציל. מען ווערט נור דורך דעם
אגרויסער בעל הוצאה אויף קרעוים :

דיוער גישפרעה האט געדויערט ביו מען האט געקרייט
צום מיש און מען האט דער לאנגט עסן. און אונזער אויב
איזם גיווארן בייא דעם מיש בעדינט פון דער אביגיל וויא
געקסטערין מיט דער גרעסטער העפליכקייט און אכטונג. און
דער נאך זייער גוט אויס געבעט. און אלס ער איזם איינגילאפין
האט דער פאטער געשפראכין מיט דער טאכטער וועגן אים.
א דיוער יונגער טאן האט ער צוא איר געואנט געקעהלט מיר
זייער ווען ער וואלט מיר וועלן געמען פאר אפלה וואלט איה
שוין פאר גאכט איר. זעקס קעקט. דען לבר וואס ער מוז
זיין אגרויסקער קרדן איזם ער נאך אלייטעשער מענש אהכם.
דער צוא נאך אקלוגער יונג איה בין אים תישד דאס ער האט
מיר נאך ניט אויס געואנט אין גאנצין וואס ער איזם. ער
שיינט מיר מעהר. צוא זיין אלס ער צייגט זיך. און וואר
ליבער פאטער זאקט דא פון אועלכע זאכין טריימען
ל יגם

לינט ניט אין אונזער סעגליכקייט. ניט ער וועט וועלן עמן
אמרהדלעך אמאכטער. און ניט דוא ביזט אין שטאנד צוא
געבין איין איידעם קעקט. נאט מוז מיט אונז ארעטע וואונדער
טאן אונד האט דער בייא פאר לארן אפאר גרויסע פרעהרין :

5. 6

(דיא בעגלייטונג)

דיוער פאמיליען געשפרעה. האט זיך גינענדעט וויא
גיוואונליך מיט איינעם טיפין זייפצער. און מען האט זיך פאלד
דארזיף שלאפן געלייגט. זונטאג אין דער פריא האט דער יונגער
מאן גענומען איין ווארעמען אפשייד פון דעם מרדכי. האט אים
געראנקט אין געבעניצט פאר דעם שבת. און דאס גלייכין האט
ער זיך זייער פריינדליך געעניגט מיט דיא איבעריגע הויז לייט
און ווייל דיא דינקט וואר שוין פריהער אנועק געשקט אין
שטאדט. האט דער ר' מרדכי געהייסן זיין טאכטער. דאס
וויא זאל אים דורך לאזן ביז איבער דיא געסיל ווייל זיא
איזט פול מיט הינט. און אלס זייא ווארין שוין ביינע אליין.
האט ער זיך אפגערופין צוא איר טייערע אביגיל דיא שונמית
האט זיך פיל ווייניגער בעמיהעט ארום דעם אלישע אלס דוא
אום טיף אין דיועם שבת. און דאך האט ער צו איר גיואנט
בייא זיינעם שיידין זיך מיט איר הרהר אלניגאת כל הרהרה הוואת
מה לעשות לה דוא האכט דיה אזוי פיל בעמיהעט אום אונז.
טא מיט וואס איזט דיר צוא לויגען. נון פשיטא דאש איה דארף
עס אזוי זאגין :

און נאך מעהר דיא שונמית האט גיטאן חסד מיט אזוי
איינעם וואס האט ניט געדארפט קקבל חסד זיין. דוא אבער
האכט דאך גיטאן מיט אזוי איינעם וואס וואר גייטיג צוא
דיעם חסד (*):

זייא

(* עס ווערט אזוי געשפראכין דער פון אין מדרש פרשה בחד :

גור איין הילער לייכט זין פון אייך . אונ פיל ווייניגער אויס
ליבע צו מירערסטענס בין איך גאר גוט אזוי שוין . צווייטענס
גלויבט זיך כיר גוט דאש וואזוי אפרוכער מאן וויא איר זייט
זאך גאר האבן אין זין צוא פארליבען זיך :

א מיניע טייערע אביגיל האט ער זיך אפגורופען דו ביזט
קיין ארעם קינד . דוא ביזט רייכער פאר מאנקעם גברים
פאכטער . דען דוא האסט אין זיך זייער פיל מדה טובות . אונ
דינעס איזט אויך מיין גון . אונ דער קאפ פון העכט וואש
דוא האסט מיר גלייגט פרייטיג צו נאכט אויף דעם טעהלער .

איזט מיר דאש זעלביגע וואש וואר בייא דעם אלטער דיא
קארטע וואכער וואש רבקה האט אים אנגינאמען . אונ ווען
דער ליבער גאט האט אויס גיקליבען דוד פאר אקינג גור צוא
ליב דעם דאש ער האט גינדידעט זיינע שאף מיט אנרוסקען
ארדענונג . אונ דעם משה פאר איין הייט איבער דיא ישראל
ווייל ער האט אייגע שוואכע שעפעלע גיטראטן אויף זיין
שולטער (אקסעל) * איזט שוין קייין לייכט זין פון מיר דאש
איך וויל דיך נעמען גור פאר דעם קאפ פון העכט . פאר דיין
אן שרייען צו ליב מיר אויף אייער דינסט . דען איין שיינער
צוג

(* דער מדרש אין שמות פרשה א' דער ציילט אונ זאגט
אויף דעם פסוק עיניו יחוו עפעפיו ויבחנו בני אדם אזוי גאט
האט דעם דוד געמערקט נאך זייענדיגן בייא דער הערדע פאר
איין גושן הייט . דען ער פלעגט אפנועהרין די גרויסע לעהקער
דאס וייא זאלן לאזן עסן פריהער דיא קליינע ; דאמיט וייא
זאלן בעקומען יונגעס גראו . נאך הער פלעגט ער צו לאזן דיא
גאנץ אלטע שאף דאמיט וייא זאלן בעקומען דיא מיטעלע
גראו . לסוף פלעגט ער אויף דיא פעדער ארויף לאזן דיא
מיטעלע שאף וואש זייען נאך בייא זייענע רעכטע קרעפטן
אונ וואש קענען עסן די אלטע גראו וואש זייען שוין אין שטעקלעך :

זייא זייען אבער מיין הער האט זיך אפגורופען קייין
אלישע אום צוא נעבין מיר מיין בענער . אונ בפרט עש פעלם
מיר נאך פיהל מער אלס דיא שונמית . איך בין וויא געזאגט
איינע פערלאזענע . וועלט פארגעסענע יחוסה . אן אויסזוכטען
צוא ערלעבן אכאר בעסטערע סאנע . אונ איהרע אויגען האבן
זיך דער בייא אנגעפיהלט מיט מרעהרין אונ בייא אלעם
דעם ווען איך אויך מיין אלישע בין האט ער זיך אפגורופען
בין איך אין שטאנד דיר מעהר צוא נעבין אלס אלישע האט
גיגעבן דער שונמית . דען ער האט איר גור איין קינד גיגעבן .
אונ איך קען דיר אכאן געבן וואש ער זאל זיין פיל וויכטיגער
אלס דוא . זיך ווינצען קענסט גאם ער וועט דיר גור גיפעלין . אונ
דינער מאן בין איך אליין איך האב נאך קיינע פרויא גינומען . אונ
אונ בין פיל מעהר אלס איך שוין דיר . גיפעלע איך דיר גור
גיב איך דיר מיין ווארם . מיין הייליגעס פערשפרעכען דאש
איך וועל דיך אין קורצען הייראטהען . מיט דינעם פאטער בין
איך שוין אין ריינעם . דען איך האב אין אים שוין גינג
גימערקט דאש ער וועט מיט דינער פארטי צו פרידען זיין . אונ
נאך מעהר אלס צוא פרידען . אזוי גאר גליקליך זיך שאצען .
אזוי גאר . בייא זיינעם מינען דאש איך בין גינט מעהר אלס
איך שוין (דאס הייסט גור איין ארעמער למדן) איך האב אבער
עש אים גיט אן געמוט אדער אזוי גאר וויא צו זאגן נאך
גיגעבן ; ווייל איך וויל פריהער הערין פון דיר איינע פרייע
איינזולינג דער צו גיט אין דעם בייא זיין פון דינעם פאטער ;
איך האב גיזום גיט וואש איין צו ווענדן דער בייא האט
זיא זיך אפגורופען עש איזט מיר אבער וואונדער איבער
וואונדער דאש אזוי אינגער מאן וויא איר מיט גרויסע למדות
אונ השלמה זאלט וועלן געהמען איין ארעמעס מיידלען פון
אזוי אקליינעם שטאנד אן אגראסין גון זאל עש גור הוילע
ערקנטליכקייט זיין פאר מינע גוטע אויף נאחמע ; הייסט עס
גור

PROPOSAL

צוג צייגט שוין אויף דיא איידעלקייט פון זיינעם האראקטער : פֿשיטא דפֿשיטא דאם אויף האב שוין פון דיר מעהרער נוסע פֿראבען גיהאט און גיוויס אין גאטעס איינגעל האט ד'ך ארויס גישיקט מיך צוא בעגליישען :

גון ווען זייא ערענקט מיט דזער זאכע מיינען האט זיא זיך אפגערופן צוא אים יעהטעט אויך געוואונצין דאש מין פאטער זאד עס הערין פון אייערעם כונד אויך קען מיה ניט אומקעהרין . און וויל ניט אזוי גאר דאס דוא זאלסט דיין פאטער אהער ארויס רופן . דוא מוזט נור גלויבן מין ווארט און אין אייניגע סאנאטע בין אויך ווידער אייער גאסט און ערצייהלע עם גימאדען . קוים דיינעם פאטער און אויך אונטער דעם זיגעל פון איינער געהיימניס . דען זאנקט קען עם פילייכט שאדען וויא דער אלטער שפריכווארט זאגט דאס קיין זאך פירכטעט אזוי דיא עפענטליכקייט וויא דער אנפאנג פון ליבע און בעטע אלזוי גאט דאס מיר זאלין אונז אין קורצין ווידער זעהען :

עס פאר שטייט זיך האט זיא זיך אפגערופן . דאס קיינעם אנדערין דען ער אויזט דאך דער פאטער פון דיא יתוקים . און דאס בין אויך דאך אויך . און האט זיך אלזוי דער בייא זייער שטארק פון איין אנדער געוויינט . פאטע ד'ך האט ער זיך צוא איר אפגירופן (דאס הייסט האלט ד'ך איין פון נייניגע) און האט איר דער לאנגט איינע מיינערע זיידענע שנופשוך אום דיא אויגן צוא ווישין . און אלס זיא האט אפגעטריקענט דער מיט איר געזוכט . און האט עם אים גיוואלט אפגעבין צוריק . האט ער איר גיענטפערט בעהאלט עם בייא זיך אלס אנדיינקען דאס אויך האב דיר דיינע סרעהרען געטרקענט און לעבע אזוי וואול . גערסיסע דיינעם פאטער . און ערווארטע אויך בעסערע צייטן . און אויזט אונעך פון איר מיט ראשע (שפארקע) מריט און מיט הונדערטע ריב פליקונגען : און זיא איז געבליבן שטיין אויף איר ארט וויא אמאל דער

ס'תיר

דער מנוח און זיינע פרויא זיינען געבליבן שטיין אלס דער גוטער איינגעל וואס האט זייא מבשר גיווען אבשורה טובה אויזט פערשוואונדען פון זייערע אויגן . און אלס זיא אויזט צוא זיך געקומען האט זיא זיך אומגייערט אהיים און האט דער ציילט איהרעם פאטער וואש וואר העכסט בעזארגט איבער איר פאר זאמען זיך וואש עם נואר געשפראכן צווישן זייא . און דער פאטער האט אויך געהייבן זיינע הענט צו גאט האט אים געדאנקט און האט דער בייא גישפראכן דיא זעלביגע ווערטער וואש געמי האט גוזאגט צוא דות אלס זיא האט זיך אומגעקערט צוא איר צוריק פון דעם בועז מיט דיא זעקס מאס געשטיין (פי לא ישקוט האיש פי אם בלה הדבר היום) . דאש הייסט דער מאן וועט שוין ניט רעהען ביז ער וועט ערפילן באלד זיין פאר שפּרעכין . דען אזוי אפענט וועט קיין ליגין זאגן :

7 . 6

(דיא ערווארטונג)

אונזערע חכמים זאגן אין דער מסכת ברכות פרק ששי (תפך לתלמידי חכמים ברכה) דאס הייסט באלד וויא מען געסט אויף איין תלמיד חכם צוא זיך אין שטוב שיקט גאט ברוך הוא זיין ברכה אריין אהין אזוי וואר דער פאר אויך דא . דען פון דויון טאג אן האט אנגעהייבן דעם מרדכי צוא גיין בעסער פון טאג צוא טאג . עם אויזט גינאנגען וויא דער עולם זאגט דורך סרין און דורך טויערין . אין דעם ערסטן הודש האט ער ארויס געטרופן דיא ארעמקייט פון זיין שטוב . אין דעם צווייטן סאנאט האט ער שוין בעצאלט אלע חובות . אין דעם דריטן האט ער שוין אנגעהייבן צוא קלייבן קאפיטאל און עם וואר ניט אטאג וואס ער האט דעם יהושע בן חספ תלי גיט דער סאנאט צוא גיטן און פלעגט צוא זאגן אויך גלויבע

דאס

ס'גימל

פון אלע פריידען. אינ פון אלע לוספארקייטן :
 פון דויעם ווארן (דמיין) וואר אנזערע אבניגיל אויף
 גיט פרייא. פון יענער צייט אן האט זיא געלעבט פאר די
 צוא קנפט (פאר דיא שפעטערע צייט) אינ זיא האט נאך
 געהאט פיל מעהר רעכט אלס איינע אנדערע צוא זיין
 געפאנגען (בעגריפן) פון דויע פאנטאזיע. דען איר געלויבטער
 וואר דער ווייל. איין געהייכנים פאר איר. זיא האט נאך
 געפענט דיינקען דאס דער יהושע פן יוסף הלוי אינט פיל
 מעהר אלס ער שיינט. פלייכט אינט גער אזון פון אגרויסען
 גביר. איין פערקליידער (פארשטעלשער) גרויסער מאן וואס
 וואנדערט אין דער וועלט אום דעם שטיין דער ווייזן צוא
 געפינען (* אין פראנקרייך איטאליען אונ אין טייך לאנד. אונ
 איהרע ליבע צוא אים האט זיך פארגרעסערט פון טאג צוא
 מאן. זיא האט גיטרייכט פון אים טאג אונ נאכט. יעדער פאך
 פון איהר טיר האט אויפגיפאכט דיא פלאמע פון איהרע ליבע.
 דען זיא האט גיטיינט דאש זיא ווערט געפינט פון זיינער האנד.
 ווייל זיא האט אים אין יעדען אויגען בליק ערווארטעט. זיין
 שנופאך וואר בייא איר איין הייליגער פאנד (ואלאנ) זיא האט
 אים פון האנד גיט ארויס גילאזין. האט אים גיהערצט וויא
 אמאל דיא פרויא פון דעם פומיפר דאש קלייד פון דעם יוסף
 וואש ער האט גילאזט לינען לעבין איר (**). אונ נאך אינט קיין
 מיידען

(* דאש אינט דיא טיפע הקכה פון דער כעטי וואש מען
 האט דאן גילויבט (פארצייטען) דאש מען קען מיט איר אזוי
 ווייט דער גיין דאש מען קען פערנוואנדקען קופער אין גאלד.
 אונ אזוי אויף אין זילבער :

(** דער מדרש זאגט אויף דעם פסוק ותנח בגדו אצלה.
 ר' אמי אמר כהבקותו ומשקתו. זיא האט דאש קלייד גיהאלדום
 אונ ניקשט :

דאס ער וואר מעהר אלס איין מענש : ער אינט פאר געוויס
 אליהו הנביא. דיא טאכטער אבער וואר גיט דעם פאטערס
 מיינגן. אונ פלענט אים איין צוא ווענדין דאמיט דאס אליהו
 הנביא וואלט דאך סוף גיט וועלן בעגרייגן אונ זאגן דאס
 ער וויל סוף געמען. אזוי מיינע טייערע לעוערין. אזוי
 גייעט עס מיט דעם גלויבן. מען גלויבט גור וואש מען ווינצט.
 אונ פון וואש מען טרייכט אונ מער פאנטאזירט נאך מעהר
 אלס איין מיידכן פון איר געלויבטן חתן :

שלמה זאגט אין כשלי (שמים) לרום וארץ לעומק ולב
 מלכים אין חקר) דאס הייסט וויא עס איז גיט צוא ערגרינדען
 דיא היף פון הימעל אונ דיא טיפהייט פון דער ערד אזוי אינט
 גיט צוא ערגרינדען דאס הערץ פון איינעם קיניג אונ איה
 וואלט זאגן אזוי אינט גיט צו ערגרינדען דאש הערץ פון איינער
 פאר ליבע ברויט. זיא גלויבט דעם בעסטן פון דער וועלט
 האט זיא פאר אהרן בעקסטן. אונ מאלט זיך אום איינע
 גאלדענע צוא קנפט (קומענדע צייט). ער וועט מיט אור
 לוסט וואנדעלען פון איינעם פערגעניגען זא דעם אנדערין
 פערגעניגען איבער בליהענדע רויזן אונ גרינגענדע וויזן
 (לאנגעם) אונ דאס קיין טרויער וואקן וועט קיין כאל
 טרייבן איר מאיאוען הימעל. אונ קליינע קינדער שיין וויא
 דיא איינגעלען וועלן איר אימער אויסהיפען (ארום שפרינגן)
 אונ איין ווייבליכעס וועזין וואס דינסט מאד וועט הייסן וועט
 שטיין וויא איינע שטאמען (ביד) אין הויז וויגקל אום איר
 מינדעסטען וואונג געווערטיג (נאטאוו) צוא זיין. אונ וועט
 אלזוי איין בייא שפיל זיין פאר דיא יונגע וועלט וויא איין
 גלוקליכעס הייזליכעס צוא לעבן צוא פיהרען. אונ ווען מען
 נאך דער צוא שיין אונ פון ריינען שטאנד אינט. גלויבט מען
 נאך ציא ווערין דער צעהנמרום (מימעל פונקט) פון דער
 גאנצער מעגשליכע געוועלענשאפט צוא ווערין. דיא ווייעלע
 פון

מידען ג'ווארין אזוי טרייא גליבט און אונבעטראגן פון איר גליבטען וויא אונזער אביגיל וויא מיר וועלן דא נויטער דער צייהקען :

7. 8

(ערב שבת הגדול) :

אזוי זיען זיך איבער ג'נאנגען נאנצע דרייא מאנאטען אין פורקט און אין האפענונג. דען זיא האט ג'פירקטעט פילייקט קוקט ער ניט און דאך דער בייא ג'האפט. א האפענונג. דוא בויט איין געטליכער פינגען. גליקליך איזט דאס הערץ אין וועלכע דוא גליבעשט (גליהקסט). דוא בעלייבטעסט דיא דונקעל הייט וויא מיט איין בעגלאשין פייער. פערנואנדעלט דעם הערפסט אין איינעם בליהענדען מאי. פיהרסט דעם גייא גיבאהרענעם אין לעבין אריין. און דעם שטערבענדען אין איינער בעסערין וועלט הין איין. זיא איזט דיא גייסטגע פאטע מארנאנא (*). וואש שפונעלט פאר פאראדיוען (גן עדנים) מיט

(* דיא פאטע מארנאנא. הייסט נאיע ערשיינונג אין דער לופט. אזוי זעהען זייער אפט דיא ריינענדע אויף דעם סעער נאנץ פון נויטען אינגלען מיט שטעט און מיט דערפער. אויף גיט וועלדר און פייגען. און מען מיינט דאש מען וועט זיין באלד לאנד בעקומען. און דאך וואש מען שיפט זיך צוא נעהענטער. דוכט זיך אלץ דאש זייא (דיא אינגעלען) זייען אלץ נויטער. און אזוי זעהען אויף דיא ריינענדע אין דער וויקטענייא זאהארא וואש שטאכטען נאך וואשער גרויסע שטרעכע מיט שיפען און לופט גערטנער. הערען אזוי נאר דעם רויש. און קענען עש אויף גיט דער גרייכען. ווייל דאש זייען נור לופט ו'רשיינונגען און נויטער גיט. דיע שצענען ווייען אסאל אנאנצין סאנ. אסאל אנאנצע וואך. לעבין נעאפאל

מיט דעם אונזער שייד פון דער פיושע (נאטי'רליכע) דאש איהרע ערשיינונגען פערנוויקליכען זיך זייער אפט (ווערען מקיים) מיט דער צייט. און פון דיער ארט ווארען דיא האפענונגען פון אונז אביגיל. דען זייא האבין אלע איינגיטראפן (געשעהען) און נאך איבער טראפען אלע איהרע פארשטעלונגן. וויא מיר וועלן דא באלד אלעס דער ציילען. דער וויילע אבער האבין מיר וואש פריהער עש צו דער ציילען :

דער וויטער איזט זיך זיין איבער גילאפין. און עש איזט זיך ג'ווארין (ניסן) איין וויכטיגער מאנאט בייא אלע גאציאנען נאך וויכטיגער אבער בייא אינו אידען. דען ער איזט בייא אונז דער ערסטער פון אלע סאנאטען. און אים פיייערען מיר דעם ערסטען און וויכטיגסטען פעסט (יום טוב). און איזט אלזוי פון גרויסע ווירקונג אויף אונזער גייסט און אויף אונזער קערפער. דען פון ראש חודש אן ביו דעם צווייא איז צוואנציגטען אין אים איזט מען אלץ עוסק אין די רעליגיעזע ענינים פון המץ און מצה. פון קבת פסח. פון ארעטע קרובים אויס העלפין אויף דיעס יום טוב. עש ווערין דיא הייער גירייניגט. דיא מעביל גיוויבערט. דיא געטיר גיוועקסעלט. עש זעהעט דאן אויש וויא אונזער נאנצע גאציאן גיצעוועט אין אים דאש לעבין אום. און וויא דיא צוג פייגעל (*). ציהען אין הערפסט אין דיא זידליכע (דרומדיקע) לענדער. אזוי ציהען זייא אים גייקטע (מיט איהרעם געדאנקען) אויף די זעלבניגע ריכטונג נאך דעם זידען. וואנזערען דאךט פון עניפטען אויס אום איבר דאש

געאפאל איזט צוא זעהען איינע אייביגע פאטא מארנאנא. און מען ווייסט גיט דיא אורזאך דער פון :
(* צוג פייגעל ווערין אנגירופען אלע פייגלעך וואש ציהען ווינסער נאך דיא ווארעמע לענדער למשל בוצאנעם ווילדע גענוי. ווארזאלייען :

דאש רויק'הע מעער צוא דער אראבישע וויסמענייא צוא ציהען .
 אונ פארטרויבען אים דיוען (מאנאט) אין זיסע ערינערונגען
 (דער סאנונגען) פון דער פאר גאנגענהייט (פון דעם זמן העבר) ;
 סערה אבער אלס אנדערס וואו וואר מען אין דיועם
 מאנאט בעשעפטיגט אין דעם הויזע פון אווער ר' מרדכי .
 דען גאט האט אים גיהאלפן . מען האט זיך דארט גאנץ
 בענייט ל'כבוד יום טוב . מיט נייע ס' ביל . מיט נייע געשיר .
 מיט נייע קליידער . דא שטוב אים גענוייוט . דא פארדאגע
 אים גענוואשן . דער צוא גאך אנגערייט אויף יום טוב פון
 אלעם גוטן פאר זיך אונ אויך פאר מאנכע ארעמען וואש
 מען וועט בעקומען אויף פסח . ערב שבת הגדול וואר שוין
 דער פסח דארט צוא געקליבן מיט אלע זיבן זאכן . אין
 אלע ווינקעלאך ציכטיג אונ ליכטיג . אונ דער חמץ האט
 איבער געלאזט פון זיך דארט עפעס קלייניקייט וויא אשווערער
 שכן וואש לאזט איבער בייא זיינעם אים ציהען פון זיינער
 אלטן וואוינטג אונזיכטיגע זאכן אויף אקורצע צייט . דער
 לאבין ברויט איז געלעגן שוין אין מולטער וויא אמוטער
 ספיל קינד . ביז מען ווערט מושה מיט דעם קליינעם גבאי .
 (דאש איז געטייגט ביז מען וועט אים פארקויפן אין חמץ) :

THE RETURN 8. 9

(דער קבלות פנים)

עס וואר גאך ניט צוועלף דער זיינער אונ בייא דעם
 ר' מרדכי אין שטוב וואר שוין גאנץ רוהיג . ווייל מען האט
 דארט מיט דעם היינטגיגן שבת קיינע גרויסע צערמאנעס געמאכט .
 ערקסטענס ווייל מען האט דארט אין דיועם פרייטאג קיין
 צאלענט גערקט . קיינע חלה געפאקט . דען מען האט שוין
 געקאשערט דעם אויווען אויף פסח . אונ חלה פארטיגע
 געקויפט . אונ צווייטיגס ווייל דער פאטער וועט זיין שבת
 צוא

צוא מיטאג אין שטארט אום צוא הערין דארט ל'יא הרשה
 פון דעם נייען רב וואש דארף באלד אנקומען . דאהער וואר
 שוין אווער אביגיל דאן גאנץ מיסיג (ליידיג) פון הייליכע
 ארבייט . אונ איז (זיך געזעסן אום געפונט לעבין פענסטער
 וואס וואר אפן אונ געווענדלט געגין איינעם קלארען אונ
 רוישענדען וועסערליין) . איר שיינעם הויפט וואר געשטיצט
 אויף איר רעכטע האנד אין וועלכער עס וואר צוא זעהען
 דער הייליגער שנופמוך . אונ וואר פאר וונקען אין טיפע גידאנקן .
 נון פארשטייט זיך דאש זיא האט גיוויס ניט גינקלערט וועגן
 דעם שטיין דער וויזען . אונ ניט וועגן דעם צו דער היקעל
 דרייעט זיך צו דא ערד דרייעט זיך . אונ אויך ניט איבער
 דעם צוא וויסען וואש וואר פריהער בעשאפן צו דא הון . צו
 דא אייא . גיין זיא האט גיוויס גידיינקט נור פון איר
 בעשערטען . אונ האט פאר גיוויס גיוואלט איין גערום פון אים
 אום צו הארבען פון דעם בעבלייגס מורטעלען (הונען) וואש
 פליכט פון פערנעס (וויטען) זאנדע . דען דא פארליבטען
 פארשטייען אלע שפראכן . אונ שוין פיר מעהר אלס איין טאל
 ווארען בעבע דא טרייעסטע ליבעס בריוף טראגער צווישען
 צווייא פערליבטע :

אין זענע צייט ווארען גאך אונזערע אידען . אנגעטייחלט
 אונטער זיך . יעדע אידעשע געמיינדע פון יעדער שטארט וואר נור
 איין פאמיליע . דען עש ווארען דאן גאך קיינע סתנגדים . קיינע
 חסידים . קיינע זעקטען . איין רב וואר נור זייער געטליכער
 איבער הויפט . דאהער קיין וואונדער דאש דא גאנצע שטאט
 פון קליין ביז גרויס האבן זיך זייער שטארק זאיינערעסירט
 מיט דעם אנקומען פון דעם נייעם רב קיין מעץ . עש זיינען
 אים אלע ארויס אנטקעגן ווער אין אפיינעטאן . ווער אין קאראם .
 ווער אין אדראנגקע . אונ ווער צו פום . מאנכע גרויסע גבירים
 וואש האבן דער צוא גאך גיהאט איינע אבוזכט צוא בעקומען

דיוען

דיוען יונגען רב פאר איין אידעם. דען ער וואר גאך
אונגעווייבט: האבין גימאכט בייא זיך אפארדנעם שבת.
דען זייא האבין אים גיוואלט איינלאדען צוא זיך. אונ זייען
איים ארויס אנטקעגן מיט גרויס פראכט. עש האט די שטארט
אויפגיקאכט וויא אין אקעסעל. עש וואר דער פון גישפראכין
אין אלע הייזער. לכד אין דעם מרדכי'ס הויז גיט. דען עש
ווארין דארט קיינע מאנס לייט. לכד ער. אונ ער איזט מיט
אלע איבעריגע פוס גייער ארויס פון שטארט צוא קברת פנים
גאנץ בענגען. דען עש וואר צוא גיין אנאנצע מייל:

ער איזט אויף גינטען גיווארין דארט אין איינעם אידעשן
הויף וואש וואר לעבין וועג. עש וואר דארט גידעקט מישען.
מיט אלער האנד וויינען אונ סארטען אונ גאך מאנכע ערפרישונגן.
דער רב האט דארט גיהאלטען איינע זייער קליגע ריידע וואש
האט גיהאנדעלט איבער דעם ענין פון שלום אונ פון אהדות.
פון כבוד התורה: אונ עש וואר דעם עולם העכסט גיפעלן דער
צו גאך וואר ער זעבסט זייער שיין אונ ליבליך. מען האט
זיך גיט גיקענט אים זאט אפקוקן. גאך מעהר פר אלעמען איזט
ער גיפעלן דעם מרדכי. ער האט אים גישיינט בעקאנט צו זיין.
אונ האט זיך דאך גיט גיקענט דער מאנען וואו האט ער אים
ערנעץ וואו גיזעהען:

אונ אזוי איזט מען גיקומען אין שטארט אריין. אונ מען
האט דעם רב דער וויילע אפגיפורט אין דעם וואונגט וואש
וואר בעשטעלט פאר אים. אונ באלד דארזוף זייען גיקומען צו
איים איינלאדונגען איבער איינלאדונגן אויף שבת פון די גרעסטע
לייט. ער האט זיך אבער אפ גיוואנט פון אלעמן סכבדי
אכבר האט ער גיענטפערט. דאש הייסט איך. מוז אין דיועם
שבת בעהרין מיט מיינעם שבת האלטין בייא דעם זעלביגען
וואש האט מיר אויפגינען מיט פריידען אונ מיט עהרען בייא
זיך אויף שבת. חנוכה אלס איך בין גיקומען צוא אים מיט
אפלעט

אפלעט אלס איין ארעמער ישיבה מאן. אונ וועל אונ דרוך
דעם גיט אן מאכען קיין שגאה אונ קגאה צווישען די גכבדים
פון שטארט. דען עש וועט דאך פאר דריסען דעם בייא וועלכן
איך ווער גיט זיין:

דויער אנטווארט איזט העכסט גיפעלן גיווארין דעם עולם.
אונ אלע אויגען ווארען גישפאנט צו זעהען ווער איזט עש דער
גילקליכער וואש וועט דיוע עהרע האבין. אזוי וניא ארום
איינסען האט מען גיזעהען דעם רב ארויס פארנידניג אונטערין
שטארט. אונ זייער פיל גייע גיריגא זייען גאך גילאפען אום
צוא זעהען וואו ער וועט זיך אפשטעלן. אונ האבין זיך גיט
גיקענט אפואוואנדערין אלס זייא האבין גיזעהען דאש ער האט זיך
אפגישמעלט לעבין מרדכי דעם מרעדלער. אונ אזוי אויך וואר
דיא אכניל (וואש וואר וויא מיר האבין פריהער גישריבען
פאר סיפס אין גינדאנקען) העכסט איבער ראסט (אויפגעשרעקט)
פון דעם לארעם אונ פון דעם אשזיסק וואש דארט געגין איר
פענטסער איזט גיווארין. אונ פון דעם אנפארען פון דיועם
פאראוד. דען צייט זיי וואונען דארט האט זיך אהין קיין קאץ
פאר אירט. אונ בעפאר גאך זיא האט פאספויעט ארויס צו
גיין אום צו וויסען וואש דאש סער איזט דער מיט. האט
זיך דיא מיר אויף גיעפינט אונ עש איזט אריין איין יונגער
געסליכער מאן גיקלידעט וויא איין אינדעשער גייסליכער זייער
רייך. אונ האט איר פריינדליך גיריסט. אונ האט איר גיפרענט
וואש מאכט דער פאטר. מיין פאטער האט זיא אים גיענטפערט
מיט איינער ציטערענדע שטימע איזט אין שטארט. אונ וועט
ערסט קומן פארגאכט. דען ער איזט גרויס גאנצען קבל פנים זיין
דעם רבי ווען דער רב איזט שוין דא האט ער גיענטפערט דארף
ער שוין באנד אויף צוויק זיין אונ וואש ברויכט איר אים האט
זיא אים ווייטער גיפרענט שטייענד וויא אין פלאמן איך גלויבע
זייא אירען זיך מיין הער. מיין פאטער הייסט ר' מרדכי דער

טַרְדֵּלְרֵר • אִיךְ אִירַע מִיךְ נָאֵר נִיט הָאָט גַּעַר אִיר גִּיעֲנִסְפֶּרְשֵׁם •
 אִיךְ ווִיל בֵּיִיא אִיךְ שֶׁבֶת זַיִן • אַ מִיִּין הָעַר הָאָט זִיא זִיךְ
 אָפִגִּירֹפֶן • פֶּר גִּוּוִיסֶהָאָט אִיךְ אִיִּין גּוֹטֶר אִיִּינְגֶּל אַהֶרַע פֶּאָרְפִּיהֶרֶם •
 מִיר זִיִּעֵן אַרְעֶמַע יוֹדֶעֵן • דַּער צוּא נָאךְ הִיִּסֶט עֵשׁ דָּאָשׁ מִיר
 הָאָפִין קִיִּין שֶׁבֶת גִּימֶאכֶט • אונַ עֵשׁ אִיזֶט אִיךְ נִיט צוּ מֶאכֶן •
 דַּעַן ווִיא זִיִּיא זַעֲהֶען דַּער פֶּסַח הָאָט זִיךְ שׁוִיִּן אִיִּינְגֶּקוּוֹאִטִירֶט
 אִיִּין אונַדֶר שֶׁטוֹבֶ • עֵשׁ אִיזֶט נִיט דָּאָ שׁוִיִּין וואוּ צוּ בֶּאָקֶען אונַ וואוּ צוּ
 קֶאָכֶען אונַ בֵּיִיא אַלֶעם דַּעַם הָאָט זִיךְ אָפִגִּירֹפֶן דֶּר רֶב־וּוִיל אִיךְ פֶּאָרֶט
 זַיִן שֶׁבֶת בֵּיִיא אִיךְ • אונַ דַּער נָאָט וואָשׁ הָאָט גִּדַּעֶקֶט אַטִישׁ פֶּאָר
 שְׁשִׁים רֶבּוּא אִירַעֵן אִיִּין דַּעַר־מִדְבָּר וְנֶעֱט אונַ נִיט לֶאזִּין
 פֶּאָר הונַגֶּרֶען דָּאָ אִיךְ אִיבַּער שֶׁבֶת • אִיךְ ווִיל דָּאָ זַיִן ווִיִּיל
 אִיךְ הָאָב שׁוִיִּין בֵּיִיא אִיךְ אִיִּין מֶאל שֶׁבֶת גִּיהֶאלְטֶען • אִיךְ הִיִּים
 יְהוֹשֻׁעַ בֶּן יוֹסֵף הַלְוִי • אִיךְ בֶּין מִרְיִיא מִיִּינַעַם פֶּאָר־שְׁפֶרְעִיִן •
 גִּידִיִּיקֶסֶט דוּאָ עֵשׁ :

RECOGNITION

בֵּיִיא זִיִּינַעַם נַעַנַעֵן זִיךְ מִיט דִּוַעַם אִיר אַזִּוי מִיִּיעֶרֶען
 גִּמֶסֶען • אִיזֶט אִיר ווִיא צוּוִיִּיא נֶרֶאָבֶע שׁוֹפֶען אַרָאָפּ גִּיפֶאלִין פֶּון
 דִּיא אַזִּינַעֵן • דַּעַן זִיא הָאָט אִיר דַּער קַעֲנֶט דָּאָשׁ דָּאָשׁ אִיזֶט
 דַּער זַעֲלֶבִיגֶער אַרְעֶמַע לִמְדוֹן וואָשׁ וואַר בֵּיִיא זִיִּיא אָפֶלֶטֶם
 אונַ וואָשׁ עַר הָאָט אִיר פֶּאָר שְׁפֶרְאָכֶען צוּ גַּעֲהֶסֶען • אונַ אִיזֶט
 אִוִיס גֶרוִיס פֶּרִיִיד אונַ אִוִיס אִיבַּער מַעֲסִיגִין גֶּלִיק אִיִּין אונַמֶאכֶט
 גַּעֲבִלִיבִין ווִיא אַמֶּאל (בֵּיִיא אַזִּוי אַנַעֲלַעֲנַעֲנֶהִיִים) דִּיא פֶּרוּיא פֶּון
 תְּנִינָא בֶּן תְּכִינָא^ו) דָּאָךְ צוּם גֶּלִיק אִיזֶט אָנַגֶּקוּסֶען דַּער פֶּאָטֶער
 דֶּרֶזִיף אונַ עֵם אִיזֶט גִּוּוֹאֶרֶען ווִידַער גוֹשׁ • דַּעַן עַר הָאָט אִיר
 בֶּאלֶד

ו) דִּיא גֶמְרָא דַּער צִיִּילֶט אונַ אִיִּין דַּער מִסְכָּתָּה בְּתוֹבוֹת
 דָּאָשׁ רִי תְּנִינָא בֶּן תְּכִינָא הָאָט גִּילַעֲרִינֶט אִיִּין אִישִׁיבָה
 וואָשׁ וואַר ווִיִּיט פֶּון זַיִן שְׁטֶאדֶט גִּמֶצַע צוּוַעֲלֶף יֶאֶר • נָאךְ הָעַר
 אַלֶס עַר אִיזֶט גִּיקוּסֶען פֶּלַעֲצִלִיךְ נָאךְ הִזִּיעַ • אונַ דִּיא פֶּרוּיא
 הָאָט אִים אָנַגֶּעֲרִיכֶמַעַר הִיִּיט דַּער זַעֲהֶען • אִיזֶט אִיר פֶּון

בֶּאלֶד אַוּפֶנַעֲצוּכַעַט • אונַ הָאָט עֶכְפֶּפֶּאָנַגֶען דִּוַעַן גֶרוּיסֶען גֶאָסֶט
 מִיט לִיבַע אונַ אַכְטוּנַג • דַּעַן בֵּיִיא זִיךְ אִיִּין שֶׁטוֹב הָאָט עַר
 אִים בֶּאלֶד דַּער קַעֲנֶט דָּאָשׁ וועַר עַר אִיזֶט • נון פֶּאָר־שְׁטִיִיעַט
 זִיךְ דָּאָס עֵם וואַר דָּאָרֶט אִיִּין שֶׁטוֹב פֶּרִיִידִין אִיבַּער פֶּרִיִידֶען •
 אונַ אַלֶס דִּיא גִּימִיטֶהֶער הָאָפִין זִיךְ שׁוִיִּין אִיִּין עֶטוּוֹאָם
 אָפִגִּיקֶלֶט אונַ בַּעֲרוּהִיגֶט • וואַר גִּישִׁיקֶט אִיִּין שְׁטֶאדֶט נָאךְ אַלֶעם
 גוּסֶען נָאךְ ווִינַעֵן • נָאךְ מִיִּיעֶרַע פִּישֶׁען • נָאךְ מִיִּיעֶרַע הִינַער
 אונַ גִּיבַעֶק • אונַ פֶּרִיִיטִיג צוּ גֶאָכֶט בֵּיִיא דַּעַם מִישׁ אִיזֶט עֶרֶסֶט
 דִּיִּיטֶלִיכַעס אונַ עֶרַעֲנֶסֶטֶעס גִּישְׁפֶּרֶאכִין גִּוּוֹאֶרִין וועַנִין דַּעַם פֶּאָרֶטי
 (שִׁדוּךְ) אונַ מַעַן אִיזֶט בֶּאלֶד אִיבַּער אִיִּין גִּיקוּסֶען • אונַ הָאָט
 זִיִּיא דָּאָן עֲנֶסֶדֶקֶט אִיִּין קוֹרְצֶען וועַר עַר אִיזֶט • אונַ וואַרוֹם
 עַר וואַר דָּאָן פֶּאָרְקֶלִידֶעט פֶּאָר אִיִּין אַרְעֶמַע לִמְדוֹן :

אִיךְ הִיִּים ווִיא אִיךְ הָאָב אִיךְ גִּוּוֹאָנֶט יְהוֹשֻׁעַ בֶּן יוֹסֵף
 הַלְוִי מִיִּין פֶּאָטֶער אִיזֶט אַגְרוּסֶער גְּבִיר • דַּער צוּא אַגְרוּסֶער
 אַוּהַב הוֹרָה אונַ הָאָט מִיךְ אַלוּזִי מַגְּדֶל גִּוּוֹעַן אִיזֶט דַּעַם שׁוִים
 פֶּון הוֹרָה פֶּון חֲכָמָה אונַ פֶּון יִרְאַת שְׁמַיִם • אונַ אִיךְ הָאָב גִּיהֶאָט
 גֶרוִיס פֶּלִיִיס דַּער צוּא • אונַ הָאָב דַּער צוּא נָאךְ אִיִּין גוּסֶען
 קֶאָפּ • אַגְרוּסֶע הֲבָנָה • אַגְרוּסֶען זַרְוִין • דָּאָשׁ אִיִּין מִיִּינַעַם
 פּוֹפֶצֶהֲנֶטֶען יֶאֶר בֶּין אִיךְ גִּוּוֹאֶרִין קֶלָאָר אִיִּין וְשׁׁם • אִיךְ וואַר
 אִיִּין קֶרֶאָקֶער יְשִׁיבָה דַּער בַּעֲסֶמַעַר • אִיִּין מִיִּינַעַם אַכְצַעֲהֶנֶטֶען
 יֶאֶר בֶּין אִיךְ גִּוּוֹאֶרִין אַגְרוּסֶער מְפּוֹרֶסֶם אִיִּין דַּער וועֶלֶט דָּאָשׁ
 מַעַן הָאָט זִיךְ גִּוּוֹעַנְדֶּעט צוּא מִיר מִיט דִּיא גֶרַעֲסֶע שְׁאֵלוֹת
 הַשׁוֹבוֹת • אִיִּין מִיִּינַעַם צוּנֶאנַצִּיגֶסֶען יֶאֶר הָאָט מַעַן־מִיר שׁוִיִּין גִּוּוֹאָלֶט
 אַוּפֶנַעֲהֶטֶען פֶּאָר אַרְבֵּי אִיִּין דִּיא גֶרַעֲסֶע קַהֲלוֹת • מִיר הָאָט זִיךְ

אכער

גֶרוִיס שְׁמֶרָה אַרוִיס דִּיא נֶשְׁמָה • הָאָט רִי תְּנִינָא גִיבַעֲטִין
 צוּא גֶאָט אונַ גִּוּוֹאָנֶט זֶאל עֵשׁ זַיִן דַּער לִוִין פֶּון דִּוַעַר
 אַרְעֶמַע פֶּרוּיא נָאךְ אַזִּוי פִּיל לִיִּידֶען • אונַ זִיא הָאָט ווִידַער
 אָפּ גִּילַעֲבֶט :

אָבער ג'וואַלט פֿריהער גלות אַפֿריכטען . און בעזוכען דיא
 גרעסטע ישיבות פון אלע לענדער און דיא גרעסטע גאונים
 פון דויער צייט . און משמש צוא זיין פאר זיין (דאש הייסט
 פראקטעציערען) אין שארות און בין מיר אלזוי גינגאנען
 פארקליידעט אלס אַרעמער למדן מעהר אלס דרייא יאר . דען
 אנדערס קען מען לערנען גיט דער גיין וויא אונזערע חכמים
 זאגן (כף) היא דרבה של תורה על הארץ הישן והיו צער
 תורה) . נון אױט שױן מעהר אכס איין האלבטעס יאר דאש עש
 וואר אונטער האנדעלט מיט מיינעם פאטער וועגן דיא מעצער
 רבנות . און ער האט מיר צו וויסען גיגעבין דער פון נאך מיט
 אפאר מאנאטען פאר מיין זיין בייא אייך שבת :

אין אלס איך וואר בייא אייך שבת ביזט דוא מיר אביגיל
 העכסט גיפעלין . דען איך האב איינגיזעהען דאש דוא ביזט
 איין גפּש יקרה . און דער נאך אלס איך האב מיה בעקענט
 מיט אייך ר' מרדכי און גיהערט דעם נסיון וואש איר זייט
 אויזש גישמאנען . און האב נאך דער צוא גיזעהען דעם ספר
 פון אייער פאטער זייט איר אויך מיר זייער ליב גיזוארין :
 און איר זייט מיין אלזוי ביידע גאנץ גינגו גיזוארין דאן וואש
 איך וואר ווידקליך בייא זיך אין הערצען וויא איך האב מיה
 גיציגט פאר אייך איין שפּל און איין גבנה . אום צוא טאן מיט
 אייך . און גלויבע דאש איך וועל דורף דעם גיט פאלידען
 אין דיא אויגן פון מיינע עלטערין און גיט אין דיא אויגען
 פון דיא שטאדט לייט . דען דא אױט גיט ליבע גור איין שפּיל .
 און דאגק גאט וואש ער האט מיה גיפיהרט אין דויער וועג .
 און לייזען דער בייא דעם פסוק (בית והון נחלת אבות ובה אשה
 משפּלת) . דאש הייסט עשירות קענען עלטערין געבן . איינע
 גישיקטע פרויא אָבער גור גאט אליין :

אויף

9. 10
 (דאש ענדע)

אויף פארגיין האט מיט דויער גישיקטע שזין דיא שטאדט
 אויף גיקלונגען . און מען האט עש אים אנגירעכענט פאר אנרויסען
 טיגענד (צדקה) דען ער אױט זיך בענאנגען פונקט וויא בויען
 מיט רות . דען ער האט דאך געקענט טאן מיט דיא
 גרעסטע גבורים און מיהוסים . ער האט יאָבער אין דער זאך
 גיקוקט פּכּיכול וויא גאט גיט וויא אַמענש . דאש הייסט וויא
 דער פּסוק זאגט (הארם יראה לעינים והי יראה ללבב) דער
 קענש ליבט גור וואש שזין אויס זעהעט . גאט אָבער ליבט
 איין גוטעם הערץ :

פאלד דארויף האט דער מרדכי אויפגעהערט איין
 מרעדלער ציא זיין . ער אױט גיזוארין איין טוך הענדלער .
 און האט שזין אַגיהייבין צוא שפּילן אנרויסע ראללע אין
 שטאדט . נאכהער האט דער רב חתונה גיהאט מיט זיין
 טאכטער . און עש ווארין אלע גילאדען . און זייער שזין
 אויפגינגען . דען זיינע עלטערין וואש זייען גיקוקטען האבין
 גימאכט איינעם גרויסען מאלצייט . און עש אױט צוא זאמען
 גיזוארין גיזוארין הונדערטע פונקטען וילבער דרשה גישאנקן לביד דעם
 וואש די עלטערין האבין אים דארט גיקויפט איין מיערעס הויז :

דויער ר' יהושע האט גילעבט איין גליקליכעם לעבין
 מיט זייער פרויא . האט מיט איר מארדך זמים גיזוען . זיי ביידע
 ווארין וויא צווייא שזין איינגער צו דויער שטאדט . האבין
 גיהאקפין דעם אַרעכען . געטרייסט דעם טרויעריגען . מבקר
 חולה גיזוען דעם קראנקען . פרידען גימאכט ציזישען דיא
 גרעסטע שונאים . און ביידע מליצים טובים גיזוען פאר דער
 שטאדט בייא דעם בישוף . און בייא אנדערע שרים . דעם
 גרעשטען טייל פון זייער איינעם האט דיא אביגיל אן גיזענדעט

אויף

אויף אַרעמע יתומות אום צוא פאר הייראטקהען זיין מיט
אַרענטליכע מענער * אלס איינע פארנימיגונג צוא גאט פאר
דעם חסד וואש ער האט גיטאן מיט איהר * דען זיא וואר אויף
נור איינע אַרעמע יתומה * איינע עלענדע * אינ גאט האט זיך
אויף איר ערבארעמט :

אויף דער מרדכי האט מאריף ימים גיווען * אונ האט דער
לעבט נחת אן זיינע קינדער * דען ער האט גיטאן שוין גרויסע
שדוכים אויף מיט די אנדערע צווייא מיידלן * אונ אַזט גישטארבן
אַגרייז אונ האט גאך איבער גילאזין גאך זיך אַגרזיסעם
פארמענין :

Handwritten notes in Hebrew script, including the word "חזק" (Chazak) and other illegible characters.